Nr. 235. Wtorek, 14 Października 1890. Rok 80.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacyé otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni a dopłatą pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów · we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama Rue des St. Peres 31.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za czwarte ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc październik: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z ***Przewodnikiem*** za czwarte ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; za miesiąc październik w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego" zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą to pismo wychodzące raz na tydzień po cenie zniżonej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwu-tygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	62 ct.
	kwartalnie	1 „ 86 ct.,
Na prowincyi:	miesięcznie	92 ct.,
	kwartalnie	2 zł. 76 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

JE. Pan Namiestnik przeniósł praktykantów konceptowych c. k. Namiestnictwa, Władysława Leona Krasuskiego, z Ropczyc do Kołomyi i Tadeusza Józefa Lewickiego, z Gródka do Ropczyc.

C. k. Rada szkolna krajowa postanowiła zaliczyć zeszyt p. t.: „Wzory pisma niemieckiego, ułożył i napisał Wilhelm Kazimierz Nowicki, nauczyciel szkoły im. Konarskiego i nauczyciel kaligrafii w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem we Lwowie. Lwów 1890 r. Nakładem autora", w poczet środków naukowych, dozwolonych do użytku szkolnego w szkołach ludowych.

Cena egzemplarza 30 ct.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 października.

Po wrażeniu, które sprawiła we Włoszech mowa Crispi'ego, zwróciły się umysły z konieczności do sprawy, która się znajduje na porządku dziennym polityki kolonialnej Włoch. Rokowania w tej sprawie zostały, jak wiadomo, przerwane na chwilę, ponieważ pełnomocnicy Anglii zażądali od swego rządu nowych instrukcyj. Tutaj, z góry nadmienić trzeba, że wszelkie wiadomości dziennikarskie o stanie rokowań, przyjmować należy z niedowierzaniem, ponieważ rządy traktujące zobowiązały się do ścisłego milczenia dopóty, dopóki nie nastąpi ugoda co do rozgraniczenia w Afryce wpływów Włoch i Anglii. Jedynym punktem spornym jest miasteczko Kassala, o które, jak głosi najnowsza wersya, Anglicy nie bardzo dbają. Niedawno głoszono wprawdzie inaczej, ale że obojętność ta jest prawdopodobną, zdaje się potwierdzać opinia, jaka panuje w Anglii o całej polityce kolonialnej Włoch.

Jeżeli tedy o stanie samych rokowań nic prawie stanowczego donieść nie można, to zdaje się nie ulegać wątpliwości, że Anglia okaże się nie trudną do ustępstw, w obec pretensyj włoskich. Mówią dziś w Anglii mniej więcej tak: Anglia wie najlepiej, bo z doświadczenia, jak kosztowną jest każda wojna w Abisynii, i co ją kosztowała wyprawa do Chartumu, sporna zaś Kassala znajdować się będzie jeszcze przez lat kilka po za granicą, możliwą do osiągnięcia przez pożądliwość włoską. Nikt zresztą w Anglii nie wierzy, ażeby włoska polityka kolonialna przeobraziła się w tej części świata na trwałą, albo choćby na politykę, seryo traktowaną. Wprawdzie Włochy zajęły tam w tej chwili, i to z namowy Anglii, silne stanowisko, ale Anglicy oceniają wolę i chęć do polityki kolonialnej z innego jeszcze punktu widzenia. Każdemu Anglikowi staje jasno przed oczyma sprzeczność, pomiędzy koniecznością olbrzymich ofiar pieniężnych na tę politykę, a finansowemi i handlowemi siłami królestwa włoskiego. To są zapatrywania bardzo zresztą praktyczne, któremi kieruje się opinia a w części i polityka urzędowej Anglii w obec dążności włoskich.

Pewne wskazówki o możliwem rozwiązaniu sprawy tej, podaje londyński korespondent *Polit. Corresp.* Na zasadzie dobrych informacyj, twierdzi on, że ani Anglia, ani Włochy nie myślą na razie o zajmowaniu orężnem Kassali, ale każde z rokujących dwóch mocarstw pragnęłoby widzieć tam swoje prawa ubezpieczone na wypadek, gdyby nastąpiła konieczność stawania w obronie swojego terytoryum przeciw wtargnięciu derwiszów sudańskich. Zagrażają te hordy obecnie tak samo posiadłościom włoskim, jak angielskim. Dalej powtarza korespondent zapatrywanie sfer rządowych Anglii, a zapatrywanie to brzmi niemal identycznie z niezależną opinią w Anglii. Mówi mianowicie, że dla Włoch porozumienie z Anglią ważniejsze, niż kwestya, której większe znaczenie w przyszłości dopiero może się okazać. Bądź co bądź jednak do zerwania rozpoczętych rokowań nie przyjdze. Anglia zaś, jak się domyślać można, obmyśli jakiś przedmiot odszkodowania dla siebie, zawrze układ tajny, a następnie uczyniwszy ustępstwo jawne, głosić będzie mogła o swojej bezinteresowności.

Otwarcie linii kolejowej Rzeszów-Jasło.

Rzeszów, 12 października.

Jak już doniosłem telegraficznie przybyli tu wczoraj przed południem z Łańcuta Ich Ekscellencye, pp. Ministrowie: Margrabia Bacquehem i Filip Zaleski, w towarzystwie hr. Romana Potockiego i radcy rządu p. Sladkowskiego. Ze Staromieścia przybyli już przedtem JE. Pan Namiestnik hr. Badeni i JO. Marszałek krajowy ks. Eustachy Sanguszko. Przybycia pp. Ministrów oczekiwali na pięknie przystrojonym dworcu: JE. Pan Namiestnik, JE. br. Czedik, radca dworu p. Bischoff, radca Namiestnictwa Morawetz i radca budownictwa p. Moraczewski, starosta rzeszowski p. Adam Jędrzejowicz i starosta jasielski p. Roman Gabryszewski, prezydenci Sądów z Rzeszowa i Jasła pp. Lubaczek i Podwin, burmistrz rzeszowski p. Pogonowski, członkowie Rady powiatowej i miejskiej, dyrektor kolei p. Kolosvary, kierownik budowy nowej kolei p. Suchanek i t. d. Obywatelskie i poselskie sfery były licznie reprezentowane a tu widzieliśmy pp.: prof. dr. Bilińskiego, Adama i Stanisława Jędrzejowiczów, Karola hr. Scipiona, dr. Zbyszewskiego, Romana hr. Michałowskiego, p. Stanisława Gniewosza i t. d. Był także obecny

---

Z TEATRU

(„Szalone gonitwy", komedya w 4 aktach Ludwika Fuldy. Przekład Adolfa Walewskiego. Przedstawiona po raz pierwszy na scenie lwowskiej 8 października)

— Ach, szalony, gdzie on goni! — Nie bój się, szanowny czytelniku, bohaterowie komedyi p. Fuldy, nie stracą równowagi w tych gonitwach — oni nawet nie stracą.... apetytu. Chociażby nazwisko autora nie było wypisane na afiszu, to od razu z toku akcyi i z charakterystyki osób działających, poznaćby było można, w jakim kraju rzecz się toczy i jakie.... piwo krąży w żyłach bohaterów. Nie ma tu żywych, ognistych namiętności francuskich, niema tragiczności w uczuciach, jaka się rodzi pod wpływem szarego nieba północy, — panuje tu sentymentalna, cicha atmosfera, której żaden silniejszy okrzyk nie płoszy. Więc gdzież „szalone gonitwy"? Są one, a raczej mogłyby być, gdyby szczęśliwą myśl komedyi przeprowadził przez szereg sytuacyj pisarz z temperamentem innym. Czyż może być w rzeczywistości bardziej szalona gonitwa, bardziej namiętny wyścig, jak o sławę? Ambicya, to najsilniejszy czynnik w życiu ludzkiem, tworzacy zarówno arcydzieła jak potworne zbrodnie. Czynnik ten, użyty tak, jak go zamyślał użyć autor „Szalonych gonitw", mógłby niewątpliwie stworzyć bardzo dramatyczne i niesłychanie ciekawe sytuacye, tembardziej, że tu w szranki bojowe wstępują nie ludzie obcy sobie, ale młode i kochające się małżeństwo.

Co więc zwycięży, — miłość, czy ambicya? co się okaże silniejszem, czy uczucie dra. Weiprechta dla pięknej żony Melanii Dalberg, czy jego dążenie, aby ją prześcignąć na drodze sławy? To pytanie, niezmiernie ciekawe, zadaje sobie widz zaraz po pierwszej odsłonie. Czy i w jaki sposób rozstrzyga je autor?

Melania Dalberg jest słynną malarką. Niegdyś uboga sierota, poznała się w domu radcy zdrowia Liebenaua z dr. Maksymilianem Weiprechtem, który pracuje na polu naukowem, — studyuje z prawdziwie niemiecką skrupulatnością historyę Longobardów. — Studya oddaliły go na czas dłuższy od pięknej Melanii, która tymczasem zdobyła pędzlem rozgłośną sławę. Po latach spotykają się na balu w domu bankiera Ferdynanda Crusiusa; — ona u szczytu rozgłosu, on z głową, pełną dat i szczegółów historycznych, ale zawsze jeszcze marzący tylko o wydaniu dzieła, które na dzieje Longobardów ma rzucić nowe światło i dać autorowi upragnione stanowisko w świecie naukowym.

Uczucie, które zaczęło kiełkować w sercach dwojga młodych ludzi, jeszcze wówczas, gdy się zbierali na skromną herbatkę w domu p. radcy zdrowia, — przejawia się teraz po latach, otwartem wyznaniem miłości, która nie spotykając żadnych przeszkód, uwieńczona zostaje małżeństwem.

Wszyscy są zadowoleni, oprócz może jednego barona Trolla, który dla Melanii Dalberg żywił uczucie bardzo głębokie, i marzył o pozyskaniu względów pięknej artystki. W obec matrymonialnych zamiarów Weiprechta, cofa się pan baron na stanowisko przyjaciela, które zresztą nie zawsze bywa tak bardzo drugorzędnem, jak się z pozoru wydaje.... To stanowisko rzuca na postać barona lekką, bardzo lekką barwę czarnego charakteru, — barwę, której w ogóle brakuje w tym utworze.

Mija półtora roku. Czuli to widzowie na pierwszem przedstawieniu bardzo dotkliwie, bo antrakt był niezmiernie długi — chociaż to oczekiwanie wynagrodzone zostało widokiem artystycznego salonu pani Melanii, urządzonego z wytwornością, nie tak często spotykaną na scenie naszej.

Z samego założenia komedyi wiemy już, że w tym salonie ma się odbyć „gonitwa"; wiemy o co — o sławę wzajemną małżonków.

Więc ciekawiśmy tylko środków walki... i jesteśmy świadkami — opowiadania! Przychodzi najprzód do pracowni przyjaciel Weiprechta p. Krüger i dziwi się, że Melania podpisuje swoje obrazy, panieńskiem swem, już wsławionem nazwiskiem, Dalberg, — a na to p. Weiprecht pokazuje mu z goryczą dziennik, w którym napisano, że na pewnym wieczorze, czy balu, były różne znakomitości, między któremi pani Melania Dalberg *et caetera*. W tem *et caetera* mieści się, on — mąż słynnej artystki! Dowiadujemy się dalej, że obok wspaniałej pracowni, biedny uczony doktor ma tylko skromną stancyjkę, w której po całych dniach i nocach pisze swoją — dotąd niewydaną — historyę Longobardów! Po tej rozmowie ukazuje się w pracowni na chwilę pani Melania; trochę maluje a więcej rozmawia z gośćmi i krytykiem który przyszedł oglądać jej ostatnie arcydzieło. W ciągu tych dość długich rozmów, które akcyi ani na krok nie posuwają, dr. Weiprecht znika w swym pokoiku, z którego wkrótce, z piórem za uchem i książkami pod pachą, wybiega... do kuchni, bo mu rozmowa gości i dźwięki fortepianu przeszkadzają. Goście widząc to śmieją się — a widz pociesza się myślą, że po tej ekspozycyi nastąpią wreszcie „Szalone Gonitwy" w akcie trzecim... Odsłona druga kończy się tem, że pani Melania wsparta na ramieniu barona, wychodzi na bal czy wieczór tańcujący, a dr. Weiprecht zostaje z Longobardami i — mizerną kolacyą, przyniesioną z restauracyi, wraz z butelką piwa....

Proszę wszakże nie wysnuwać żadnych kombinacyj, ubliżających cnocie niewieściej z tego faktu, że pani Melania wyszła na wieczór proszony bez męża a w towarzystwie barona.... Pani Melania jest z gruntu uczciwą kobietą, i na ten temat podnosi nawet patetyczny okrzyk, przyjęty powszechnym aplauzem. — Ona umie utrzymać barona w granicach platonicznej przyjaźni, od której wszakże wymaga pewnych dowodów. Oto widząc pracę dotychczas bezskuteczną męża i domyślając się, iż jej sława jest ciągłem dla niego upokorzeniem, prosi barona, by stosunkami swemi dopomógł dr. Weiprechtowi do osiągnięcia szczytu marzeń — katedry uniwersyteckiej. Uczony bowiem doktor jest ciągle jeszcze docentem prywatnym i ciągle pisze — historyę Longobardów!

A, wreszcie napisał ową słynną historyę!... Napisał, wydał, no i — za kulisami wielki tryumf! Studenci wyprawili mu owacyę a uszczęśliwiony doktor, wróciwszy do domu zastaje dekret, mianujący go — profesorem! Ba, ale gdzie jest piękna Melania? Drażliwe to pytanie porusza przyjaciel Krüger, okropna myśl przenika duszę zwycięzcy dziejowych zagadnień w rozwoju Longobardów, — list barona znaleziony w biurku żony, odkrywa mu wreszcie okropną — nieprawdę!... Tryumf odniesiony, pochwałę krytyki, rozgłos a nawet katedrę uniwersytecką zdaje się zawdzięczać dr. Weiprecht nie swym mozolnym studyom — ale protekcyi barona!... który.... który.... u którego.... Melanio!

pułkownik sztabu generalnego z Przemyśla, p. Pokorny.

Po śniadaniu spożytem w sali dworca kolejowego osobny pociąg wyruszył do Jasła. W pociągu tym zajęli miejsce I. E. pp. Ministrowie, p. Namiestnik hr. Badeni, ks. Marszałek Sanguszko, szef sekcyi Wittek, radca sekcyjny Körber, prezydent Zborowski oraz przeszło 40 zaproszonych osób.

Deszcz z początku padał ulewny, dopiero około Staroniwy, zaczęło się wypogadzać i wyjrzało nawet słońce, oświetlając promiennnie malowniczą okolicę, którą przeżyna tor kolejowy. Pociąg złożony z sześciu salonowych wagonów a przystrojony w chorągiewki o barwach Państwa i kraju, mknął szybko zatrzymując się na pięknie dekorowanych stacyach, zapełnionych tłumnie publicznością i deputacyami Rad powiatowych i gminnych. Przybywających dostojników witano wystrzałami moździeżowemi i dźwiękami hymnu ludowego. W Czudcu widzieliśmy nawet dziarskie banderye konne, puszczające się w zawody z pędzącym siłą pary pociągiem. Na stacyi w Strzyżowie miejscowy proboszcz ks. Jabczyński powitał dostojników dłuższą przemową i wniósł okrzyk na cześć Najj. Pana powtórzony z zapałem przez licznie zebraną publiczność. — Wszędzie gdzie tylko zatrzymywał się pociąg, porządek był doskonale utrzymany, pomimo wielkiego natłoku. W ten sposób, wśród pełnych zapału okrzyków i serdecznych powitań ludności, przebywał pociąg po wybornie ułożonym torze, wszystkie stacye jak Czudec, Strzyżów, Dobrzechów, Wiśniowa, Frysztak, Moderówka i przybył wreszcie kilkanaście minut po trzeciej do Jasła.

W prześlicznie przystrojonej sali rozszerzonego dworca kolejowego, przygotowany był obiad na czterdzieści kilka nakryć.

Dla smakoszów dodam, że obiad, w czasie którego przygrywała doskonała, umyślnie z Krakowa sprowadzona muzyka, był wyborny, a *menu* następujące: *Potage Julienne, Saumon en mayonaise, Filet de boeuf garni, Faisan rôti, Glaces, Dessert.*

Gdy nadeszła chwila toastu, pierwszy przemówił Marszałek krajowy, ks. Eustachy Sanguszko i rzekł, co następuje:

„Mam sobie to za dobrą wróżbę, że występując po raz pierwszy w imieniu kraju, czynię to przy sposobności dokonania dzieła, które w każdym razie do rozwoju ekonomicznego kraju znakomicie przyczynić się musi.

Rozwój ekonomiczny kraju musi być naszem hasłem. Składać się muszą nań różne czynniki; w pierwszym rzędzie samo społeczeństwo, następnie c. k. Rząd krajowy, oraz Reprezentacya kraju i jej stały pełnomocnik Wydział krajowy, nareszcie Rząd centralny, którego dostojnych Reprezentantów mamy zaszczyt oglądać między nami.

Es gereicht mir zur hohen Ehre, Euere Excellenz im Namen des Landes willkommen heissen zu dürfen. Wir sind dankbar, dass Excellenz unsere Zustände persönlich in Augenschein nehmen. Excellenz werden gewiss zur Uiberzeugung gelangen, wie sehr es noththut diese Provinz wirthschaftlich zu heben; diese wirthschaftliche Hebung liegt im Interesse der gesammten Monarchie; sie ruht zum grossen Theile in den Händen des Handelsministers, als obersten Leiters unseres Bahnwesens, was überall wichtig ist, in Galizien aber in einem höheren Masse der ungünstigen geographischen Lage wegen und weil Galizien beinahe ausschliesslich Rohprodukte exportirt. Wir hegen die Zuversicht, dass Euere Excellenz die Interessen dieser Provinz erspriesslich zu fördern geruhen werden.

Każde dzieło, ogół obchodzące, uczciwe a pożyteczne, zaczynać należy w imię Tego, któremu na sercu leży dobro tak moralne, jak materyalne wszystkich ludów Austryi, Naszego Najmiłościwszego Monarchy, a który w tym kraju, nie mniej z pewnością, jak w innych prowincyach Monarchii otoczony jest miłością wszystkich swoich poddanych. Najjaśniejszy Pan Cesarz Franciszek Józef niech żyje!“

Okrzyk ten powtórzyli obecni po trzykroć z zapałem, poczem zabrał głos JE. Pan Minister handlu, margr. B a c q u e h e m, a podniósłszy znaczenie nowej linii kolejowej i życząc Galicyi ekonomicznego rozwoju, zakończył wymowny swój toast po polsku:

„P i j ę n a p o m y ś l n o ś ć t e g o p i ę k n e g o k r a j u!“

JE. Pan Minister Z a l e s k i, w obszerniejszem przemówieniu podniósł znaczenie samorządu kraju, zaznaczył zasługi poprzednich Marszałków krajowych, a w pięknym retorycznym zwrocie, wspomniawszy o zasługach rodu Sanguszków, wzniósł toast na cześć obecnego Marszałka krajowego, ks. Eustachego Sanguszki, życząc Mu, by działalność Jego przyniosła pożytek krajowi, większą jeszcze chlubą okrywając zasłużone imię.

P. August Gorayski w przemówieniu wygłoszonem z oratorską swadą, wyraził wdzięczność pp. Ministrom za przybycie, a wznosząc toast na Ich cześć, podniósł błogą działalność obecnego gabinetu, z którego istnieniem łączą się najżywotniejsze sprawy naszego kraju.

Następnie zabrał głos JE. Pan Namiestnik hr. Badeni, i rzekł co następuje:

„Przed chwilą słyszeliście Panowie pana Ministra handlu, wznoszącego wymownemi słowy zdrowie na pomyślność kraju naszego.

Z kolei pozwalam sobie i ja głos zabrać; nie mogę bowiem pominąć tej nadarzającej sposobności, aby nie przemówić słów kilku do tej okolicy kraju, przez którą przed godziną przejechaliśmy. Żyjąc między Wami, Panowie, — i z Wami wspólnie pracując, znam ja dokładnie zalety i niedostatki różnych okolic Galicyi, a znając i tę okolicę, w której się dziś znajdujemy, muszę z przyjemnością skonstatować, że odznacza się ona zapobiegliwością i pracowitością jej mieszkańców; wszystkie warstwy społeczne wzajemnie się tutaj wspierają, wzajemnie sobie dopomagają, warstwy mniej oświecone, żyjące w warunkach skromniejszych z małemi bardzo wyjątkami mają zaufanie do oświeceńszych, z któremi ich łączy tradycya i wspólne przywiązanie do tej ziemi. Gospodarstwa w tej okolicy odznaczają się rozumnym nakładem i racyonalnem prowadzeniem. Miasta dopomagają wspólnie z większymi właścicielami, podnoszącemu się zwolna ale statecznie przemysłowi krajowemu; — myślą one także i starają się o wychowanie i wykształcenie dzieci swych własnych mieszkańców, a tem samem dopomagają i mieszkańcom okolicznym. Szkoły ludowe po wsiach rozwijają się, dzięki Bogu, pomyślnie i przeważnie w zdrowym kierunku, do czego nie mało przyczynia się pieczołowitość duchowieństwa miejscowego i obywatelstwa ziemskiego. Komunikacye w tej okolicy zaliczyć wypada niezawodnie do najlepszych i najbardziej rozgałęzionych w kraju. Być może, że okolicom tym dała już natura pewne w tej mierze ułatwienia, ale ileż to jest spraw i rzeczy w kraju, po które się tylko schylić trzeba, by je dźwignąć, a nie znajduje się ani organizacyi, ani chęci, ani nawet ręki, któraby się tego podjęła; zasługa zatem zawsze jest tak u tych, którzy kierowali, zachęcali moralnie i materyalnie dopomagali, jak i u tych, którzy własnemi rękami do budowy tych dróg się przykładali. Miło zatem Namiestnikowi i współobywatelowi tego kraju złożyć tu świadectwo pracowitości, zapobiegliwości i harmonii, niemniej świadectwo tego zdrowego i zawsze z Bogiem w sercu idącego postępu, którym okolica ta nad wieloma innemi góruje. — Tej też okolicy, tych miast i tych wsi i wszystkich jej mieszkańców, wnoszę zdrowie w ręce obecnych tu reprezentantów z życzeniem, aby wzmocniona nowym łącznikiem, którego otwarcie dziś święcimy, dalej się pomyślnie rozwijała, i nie dawała się wyprzedzić, lecz jak dotąd, w wielu kierunkach i nadal przodowała.“

Z kolei hr. Franciszek M y c i e l s k i, podnosząc pełną energii działalność JE. Pana Namiestnika, hr. Badeniego, który o potrzebach i stosunkach krajowych zawsze osobiście zwykł się przekonywać, wzniósł toast na Jego cześć; poczem p. Starowiejski pił zdrowie prezydenta kolei państwowych JE. bar. Czedika, który tyle już złożył dowodów szczerej życzliwości dla naszego kraju.

Po obiedzie nadeszła wkrótce chwila pożegnania. O godzinie 5tej minut 10 odjechał osobnym pociągiem na Tarnów do Wiednia JE. Pan Minister handlu, margrabia Bacquehem, w towarzystwie szefa sekcyi Witteka, radcy sekcyjnego Koerbera, radcy Dworu Bischoffa i dyrektora Kolosvary'ego.

Wkrótce potem, także osobnym pociągiem odjechali do Lwowa: JE. Pan Minister Zaleski, JE. Pan Namiestnik hr. Badeni i ks. Marszałek Sanguszko. — Trzeci pociąg odwiózł gości krakowskich.

Sprawy sejmowe.

(Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zjednoczenia długów krajowych i zaciągnięcia pożyczki na pokrywanie niedoborów budżetu krajowego).

(§) Na ostatniej sesyi sejmowej polecił Sejm Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał dokładnie, czyli i pod jakiemi warunkami dałaby się przeprowadzić unifikacya długów funduszu krajowego i żeby ewentualnie projekt takiej unifikacyi Sejmowi na najbliższej sesyi sejmowej przedłożył.

Jak wiadomo, Wydział krajowy zaraz po zamknięciu sesyi sejmowej zajął się szczegółowemi studyami w kierunku przez Sejm wskazanym, gdy w trakcie tych badań nadeszła wiadomość, iż Rząd wniósł do Izby poselskiej Rady państwa projekt ustawy o uregulowaniu stosunku galic. funduszów indemnizacyjnych do skarbu państwa.

W ten sposób sprawa zjednoczenia długów krajowych przybrała znacznie szersze rozmiary i urosła do kwestyi: jaki program dalszej finansowej gospodarki Sejmowi przedstawić i do przyjęcia zalecić. Z chwilą bowiem, gdy ugoda indemnizacyjna oddaje w zarząd kraju dług przeszło 34 milionowy i zapewnione na 7 lat zasiłki ze skarbu państwa w kwocie 2,425.000 zł. rocznie, gdy jednak równocześnie ta sama ugoda nakłada na kraj znaczne nowe ciężary bieżące i obciąża kraj znacznym nowym długiem na przyszłość i gdy wzrastającym co roku wydatkom nie można już dalszem podnoszeniem dodatków do podatków podołać, — z tą chwilą stanął przed Reprezentacyą kraju obowiązek wytknięcia sobie jasno określonego finansowego programu, bez którego możnaby łatwo popaść albo w zupełny nieład finansowy przez chaotyczne zaciąganie doraźnych, coraz wyższych długów, albo też pokrywając dodatkami coraz większe niedobory, obciążyć ludność nad wszelką miarę.

Owóż przedewszystkiem zajął się tą sprawą członek Wydziału krajowego i referent spraw finansowych, p. Romanowicz, który, jak wiadomo, wypracował obszerny memoryał o stanie skarbu krajowego, w którym doszedł do wniosku, iż należy przeprowadzić taką konwersyę długu indemnizacyjnego, by go z 5 procentowego i w 7 latach spłacalnego zmienić na 4-proc. spłacalny w 50 latach. Konwersyę tę łączył p. Romanowicz z poleconem przez Sejm zjednoczeniem dotychczasowych długów funduszu krajowego. Tak o tym projekcie, jak i o innych, mianowicie: dra Marchwickiego i dra Zgórskiego pisaliśmy w swoim czasie obszerniej. Konferencya poselska, sproszona przez Wydział krajowy dla zasięgnięcia zdania w tej ważnej sprawie, nie przychyliła się do żadnego z projektów przedstawionych, ale przyjęła wniosek posła D. Abrahamowicza następującej treści:

1. Konferencya poselska oświadcza się przeciw konwersyi całości długu indemnizacyjnego, tudzież polityce finansowej, opierającej się na zaciąganiu corocznych pożyczek lub podwyższaniu dodatków do podatków ponad obecnie istniejące.

2. Konferencya oświadcza się za taką operacyą finansową, któraby przy pomocy kredytu krajowego (w szczególności rozłożenia na dłuższą spłatę 30—40 prc. długu indemnizacyjnego) z utrzymaniem obecnej stopy dodatków krajowych, umożliwiła Sejmowi pokrywanie normalnego wzrostu budżetu krajowego, jako też czynienie stopniowych wydatków, celem ekonomicznego rozwoju kraju.

Nowy ten program finansowy znacznie się różniący od wszystkich trzech poprzednich, musiał być poddany szczegółowemu zbadaniu i obliczeniu, zanim Wydział krajowy mógł przystąpić do stanowczych uchwał. Na podstawie obszernego wywodu referenta p. Romanowicza, który wnosił, ażeby nie przychylić się do projektu konferencyjnego, a za podstawę wniosków do Sejmu przyjąć projekt dra Marchwickiego — uchwalił Wydział krajowy jednogłośnie zgodzić się na

---

— Gdzie jest Melania? — woła doktor z rozpaczą.

Teatr nie byłby możebnym, gdyby ludzie w porę nie przychodzili.... Małe opóźnienie zdarza się czasem, ale to już z winy reżyseryi, nie autora. To też i Melania zjawia się w chwilę stosowną dla widza, najniestosowniejszą dla siebie.

— Zkąd wracasz? wiem, gdzieś była!... nieszczęsna! — woła Weiprecht. — Byłaś u barona....

Okropna historya. Ale tarczą Melanii w obec tych pocisków jest jej pancerna cnota. Nie zasłużyła na wymówki, a przeciw zarzutom buntuje się z godnością. Z początku odmawia nawet wszelkich wyjaśnień, ale w końcu (może przez wzgląd na widza) przyznaje, iż rzeczywiście prosiła barona o protekcyę dla męża, że jednak baron był.... bezinteresownym, a ona jest posądzoną najniewinniej. Następuje sprzeczka. Dr. Weiprecht przypomina sobie, że dotychczas nie był panem w domu i chwyta berło, rozpoczynając swe rządy od poszarpania dekretu nominacyjnego i wyrzucenia za drzwi krytyka, który przybył oglądać nowe arcydzieło pani Melanii. Następnie oświadcza, że pracownię artystyczną zburzy i wszelkie arcydzieła zniszczy, jak już zniszczył swój portret malowany przez żonę. Melania odpowiada bardzo słusznie, że na to zgodzić się nie może, że można przecież kochać sztukę, męża, a nie kochać barona; poczem oboje rozchodzą się oburzeni, i opuszczają ognisko domowe....

Melania szuka schronienia u zacnego radcy zdrowia Liebenaua, w którego domu panuje atmosfera cicha, spokojna, nie znosząca jaskrawszych świateł nad światło lampy, zawieszonej po nad okrągłym stołem, przy którym piją cienką herbatkę: ojciec Liebenau, naiwno-sentymentalna córka jego Helenka i rozmarzony jej wdziękami Paweł Krüger, przyszły jej małżonek. W tej atmosferze znajdzie uspokojenie Melania; — do tego ogniska cnoty, jako źródła pocieszenia, spieszy też wzburzony „Szaloną gonitwą“ dr. Weiprecht. Zacny p. Liebenau, zamyka ich w osobnych pokojach a po tem urządza.... szopkę. Dzwonkiem zwołuje poważnionych małżonków na — herbatę, a sam z rodziną znika, przyćmiwszy lampę. Widok tego stołu i tej herbaty działa czarująco.... Wszak to przed laty, przy tym stole i przy takiej herbatce, nawet przy tej samej lampie, rzewne uczucie skojarzyło dwa serca Melanii i dr. Maxa. — Rozrzewnieni małżonkowie podnoszą światło lampy, poznają się, padają sobie w objęcia; i — „Szalone gonitwy“ skończone....

Przepraszam.... Należy dodać, że przed tem zakończeniem, wchodzi jeszcze do salonu radcy zdrowia, czarny charakter — pan baron, który dowiedziawszy się o ucieczce z domu Melanii, przypuszcza, że nadeszła chwila, w której jego stanowisko przyjaciela może się stać.... praktycznem. Złudzenie jego wszakże rozprasza rychło Melania, a na okrzyk zawiedzionego barona: „Straciłem wszystko!“ odpowiada, pełnym treści okrzykiem: „prócz wiary w uczciwość kobiety!“ Z tą wiarą odchodzi, niezbyt zdaje się pocieszony, baron, poczem następuje to, co powyżej.

Dla ocalenia honoru dr. Weiprechta, którego uczoność i wartość dzieła o Longobardach, w obec protekcyi barona, mogłyby uledz wątpieniu, dodaję jeszcze, iż, jak z toku rozmaitych opowiadań wynika, protekcya ta nie miała w tej sprawie żadnego znaczenia. Rzeczywiście własnej zasłudze i pracy zawdzięcza dr. Weiprecht rozgłos swój i katedrę profesora.

Ale cóż z tego wynika? Gonitwa o sławę ze strony dr. Weiprechta, była nie tylko nie szaloną, ale wprost slamazarną; jego zachowanie się w domu, czyniło go śmiesznym w oczach widza, a co gorsza mogło uczynić śmiesznym w oczach żony i ułatwić dość niewyraźne zresztą zabiegi barona.

Że się tak nie stało, to dzięki tylko chyba niezręczności barona, czy też obojętności Melanii, która niewyraźnie kocha sztukę, jeszcze niewyraźniej kocha męża, a dla barona nie ma nic, prócz.... frazesu o uczciwości kobiet! — W trzeciej odsłonie Weiprecht się zmienia — z mazgaja staje się brutalem w obec żony i w obec niefortunnego krytyka a niesprawiedliwym względem artystycznych aspiracyj i rzeczywistego talentu Melanii. Dr. Weiprecht słowem, jest typem charakteru słabego, a taki nie zdolny jest podjąć „szalonej gonitwy“, której też nie widać w utworze.

Myśl szczęśliwa zwichniętą została mdłem i niewykończonem przeprowadzeniem sytuacyi, oraz brakiem głębszego psychologicznego podkładu w charakterach.

W komedyi tej jest jeszcze parę innych postaci, które należą do „Gonitwy“, chociaż w innym kierunku. Takim jest n. p. p. Crusius, bankier, który zamęcza siebie interesami, a całą rodzinę swoją obowiązkami towarzyskiemi. Uganiają się też i inne drugorzędne postacie, ale to wszystko zaledwie kilku rysami zaznaczone typy, których kontrastem jest pełen ciszy i spokoju dom radcy zdrowia Liebenaua.

Kto jest nieprzyjacielem silniejszych wstrząśnień i wrażeń scenicznych — ten może się snadnie rozkoszować „Szalonemi gonitwami“ Fuldy, które zresztą pomimo wad powyżej zaznaczonych, mają poczciwą tendencyę i — mnóstwo dobrych chęci....

Gra artystów wszystkich bez wyjątku, jest w tej komedyi poprawna. Nawet na pierwszem przedstawieniu, role pamięciowo lepiej były opanowane, niż zwykle. Na pochlebną wzmiankę zasługuje tu przedewszystkiem pani Stachowicz w roli Melanii. Artystka wygląda w tej roli bardzo ujmująco, a gra z uczuciem i szczerem przejęciem się, dzięki czemu postać cała bardzo naturalnie i we właściwym tonie się przedstawia. Doskonale interpretuje p. Zboiński postać radcy zdrowia Liebenaua; — szanowny radca ani na chwilę nie jest ckliwo-nudnym, lecz przeciwnie sympatycznym od początku do końca. A bardzo łatwo mógłby być nudnym, gdyby go nie obronił szlachetny i pełen naturalności ton artysty. Bardzo poprawnym był p. Feldman, jako bankier Crusius; główną zaletą tego artysty jest dobra dykcya i staranność w opracowywaniu szczegółów roli. — Pan Zawadzki, jako dr. Weiprecht, czynił wszystko co mógł, aby.... skończyć historyę Longobardów. Panna Czaplińska również starała się naśladować sentymentalną naiwność.... Całość przedstawienia była wcale dobrą, — wystawa zaś wielce staranną, nawet wytworną.

***

pierwszą część wniosku, drugą jednak większością głosów odrzucił i powziął następujące uchwały:

1. Dodatki do podatków mają pozostać w wysokości uchwalonej na rok 1890, t. j. 36 ct.

2. Wydział krajowy nie przedstawi Sejmowi wniosku częściowej konwersyi, uchwalonego przez konferencyę poselską.

3. Wydział krajowy nie przychyla się do wniosku referenta o całkowitą konwersyę długu indemnizacyjnego według projektu dra Marchwickiego.

4. Wydział krajowy wniesie do Sejmu zjednoczenie dotychczasowych pożyczek emisyjnych i innych, z wyjątkiem hipotecznych, oraz pokrywanie corocznych niedoborów aż do spłaty długu indemnizacyjnego przez zaciągnięcie pożyczki emitowanej, w miarę corocznej potrzeby.

Gdy w skutek powzięcia powyżej wymienionych uchwał referent p. Romanowicz prosił, aby go zwolniono od obowiązku bronienia w Izbie wniosku, z którym on się nie zgadza, przeto Wydział krajowy wybrał współreferentem dr. Wereszczyńskiego, zastrzegając, iż sprawozdanie podpisać mają obaj współreferenci.

Na podstawie powyższych uchwał wygotował obecnie Wydział krajowy sprawozdanie do Sejmu, zawierające szczegółowe uzasadnienie proponowanych wniosków. Przedewszystkiem podnosi Wydział krajowy, iż za podstawę do swych obliczeń przyjął normalny wzrost budżetu krajowego, według projektu p. Romanowicza. Mianowicie przyjmuje *netto* roczny wzrost wydatków krajowych po 115.000 zł. rocznie; oraz, że wydatność centa dodatku do podatków bezpośrednich, wzrastać będzie przypuszczalnie do r. 1892 o 1.000 zł., następnie zaś o 500 zł rocznie.

Wydział krajowy twierdzi w swem sprawozdaniu, iż w dotychczasowem ocenieniu sprawy uregulowania finansów krajowych, objawiły się dwa kierunki Jedni uważają, iż przez uchwałę Sejmu polecającą unifikacyę długów krajowych z jednej strony, a przez załatwienie ugody indemnizacyjnej z drugiej, narzuca się konieczne potrzeba reformy skarbu krajowego, a wyszedłszy z tego założenia, zalecają różnorodne zarządzenia w kierunku całkowitej lub częściowej konwersyi reszty długu indemnizacyjnego, mniemając, że tymi wnioskami sprawa reformy skarbu krajowego zostanie wyczerpaną; drudzy, trzymając się ściśle uchwał Sejmu starają się jedynie znaleźć drogę, na której unifikacya długów krajowych możnaby z korzyścią dla funduszu krajowego przeprowadzić i przy tej sposobności znaleźć fundusze na pokrycie tych niedoborów, jakie przy obecnej stopie opodatkowania w obec zwiększających się wydatków na cele oświaty, rolnictwa, przemysłu i na cele sanitarne z każdym rokiem się pojawiają i na przyszłość pojawiać muszą.

Wydział krajowy obiera tę drugą drogę i wychodzi z tego założenia, że obowiązkiem jego jedynie przedłożyć wnioski zapewniające uczynienie zadość życzeniu Sejmu, t. j. zjednoczenia długów krajowych i zabezpieczające pokrycie niedoborów najbliższych lat siedmiu.

Stan dotychczasowych długów krajowych wynosi z końcem r. 1890: w pożyczkach emisyjnych z ratą roczną 397.253 zł. sumę 6.268.000 zł.; w pożyczkach hipotecznych i innych ze stałym planem umorzenia z ratą roczną 149.002 zł. 58 ct.; — sumę, 1.725.963 zł. 73 ct.; wreszcie innych długów bieżących 927.616 zł. 19 i pół ct. Z sumy ogólnej wszystkich długów 8.921.574 zł. można zjednoczyć i skonwertować wszystkie długi, z wyjątkiem 6-prc. pożyczki z r. 1873 w kwocie 389.300 zł., która z powodu tekstu ogłoszonej wówczas subskrypcyi, tudzież w myśl tekstu obligacyj, wiążącego spłatę do stałego planu umorzenia, skonwertowaną być nie może.

Wydział krajowy przedstawia do konwersyi sumę długów 7.291.816 zł. 19 i pół ct., a ponieważ przy sposobności zjednoczenia długów proponuje Wydział krajowy zwiększenie uposażenia kasy kwotą 808.183 zł. 80 ct. t. j. do 1 miliona, przeto potrzebnąby była w tym celu pożyczka nowa w kwocie 8.100.000 zł., Licząc zaś kurs emisyjny po 90 za sto, potrzebaby chcąc uzyskać sumę 8.100.000 wypuścić obligacye w kwocie 9 milionów. Przy 67 i pół letnim planie umorzenia pożyczka ta 4-prc. wraz z ratą od pożycsek nie unifikowanych, potrzebną będzie corocznie kwota 576.000 zł., a gdy obecnie rata amortyzacyjna wynosi corocznie 637.022 zł., przeto po przeprowadzeniu konwersyi uzyskać będzie można roczne zaoszczędzenie w sumie 61.022 zł.

Wydział krajowy przystępując do drugiej części swego wniosku, podnosi, że przyjmując normalny wzrost budżetu krajowego i przypuszczalny wzrost wydatności centa dodatku, okaże się corocznie niedobór przeszło 800.000 złr., na pokrycie którego nie byłoby żadnego źródła dochodu. Obliczenie to oczywiście nie może być dokładne, okoliczności nieprzewidziane wpłynąć bowiem mogą, na znaczniejsze podwyższenie wydatków funduszu krajowego.

Z uwagi, że w budżecie krajowego funduszu szkolnego czekają kraj znaczne w przyszłości wydatki; dalej w zakresie regulacyi rzek, prac melioracyjnych, podniesienia rolnictwa, przemysłu, górnictwa, w ciągu bliskiej przyszłości mogą być przez Sejm uchwalone znaczne wydatki inwestycyjne, których troska o podniesienie ekonomiczne kraju na długo odwlekać Sejm nie pozwoli; z uwagi dalej, że sprawa uchwalenia ustawy o służbie zdrowia w gminach poważną cyfrą wzrostu wydatków na budżecie krajowym zaciąży; że w przyjętych już przez Izbę zobowiązaniach, jak na budowę teatru w Krakowie, szkoły kadetów we Lwowie, kolei żelaznych na Podolu, spoczywa szereg nowych wydatków, które w dotychczasowym budżecie krajowym się nie mieszczą, — przyszedł Wydział krajowy do przekonania, że kwota **pół miliona** na te inwestycye i wydatki nadzwyczajne w corocznym budżecie krajowym powinna być wstawiona, jeżeli zadośćuczynienie najpilniejszym potrzebom kraju ma być umożliwione. W takim razie okaże się, że coroczny niedobór przy obecnej stopie podatkowej 36 ct. i bez tego zwyż pół miliona wynoszący, wzrastać będzie do sumy przeszło milionowej.

Rzecz przedstawia się tedy w ten sposób, iż chcąc uzdrowić budżet zamykany corocznym niedoborem i niemogąc w nim zrobić oszczędności, a z drugiej strony nie mogąc podwyższyć ciężaru podatkowego, mamy przed sobą jednę tylko drogę t. j. pokrywanie niedoborów pożyczkami. Nasuwa się jednak obawa, iż coroczne pokrywanie niedoborów za pomocą pożyczek różnych emisyj, sprowadziłoby znów niepożądany nowy szereg różnorodnych pożyczek, a wówczas znalazłby się kraj znów w tym stanie, któremu Sejm właśnie chciał zapobiedz, uchwalając rozpatrzenie sprawy unifikacyi długów krajowych.

Ażeby tego uniknąć przedstawia Wydział krajowy taką operacyę finansową, która — zdaniem Wydziału — zapewni opodatkowanym na szereg lat, a to aż do umorzenia długu indemnizacyjnego, dotychczasową stopę opodatkowania krajowego, oraz umożliwi Sejmowi bez podwyższenia dodatków, uchwalanie pewnych nadzwyczajnych wydatków na dalsze prowadzenie rozpoczętej już przez Reprezentacyę kraju polityki ekonomicznej.

Za najodpowiedniejszą taką operacyę uważa Wydział krajowy zaciągnięcie **pożyczki rezerwowej w wysokości 13 milionów zł. na 4 prc. w 67½ latach umorzyć się mających obligacyach, sprzedawanych za coroczną uchwałą Sejmu w miarę potrzeby budżetu krajowego.**

Przy pomocy tej pożyczki będzie można pokrywać corocznie niedobory funduszu krajowego aż do r. 1897, w którym kończy się dług indemnizacyjny, a nadto na wydatki inwestycyjne przeznaczać ewentualnie po 500.000 zł. corocznie.

Wydział krajowy podnosi dalej w swem sprawozdaniu, iż nie widział materyalnej korzyści w przeprowadzeniu konwersyi długu indemnizacyjnego i rozłożenia tegoż na dalszych lat 50 lub 67½. Ceną, za którą mianoby obarczyć przyszłe pokolenia aż po za drugą połowę przyszłego wieku, miałoby być uzyskanie 9 milionów na niezbędne inwestycye. Pomijając, że ograniczenie potrzebnych w naszym kraju inwestycyj do sumy 9 milionów wydaje się niestosunkowo drobne do nadziei, jakie z niemi łączono, — mniema Wydział krajowy, że suma ta nietylko okazałaby się szczupła i niewystarczająca na najpilniejsze inwestycye, mające być przeprowadzone, ale nadto za jednym zamachem utrudnionoby sobie tym sposobem możność czynienia dalszych, daleko szerszych, dalej idących inwestycyj po zakończeniu spłaty długu indemnizacyjnego.

Na podstawie powyższych wywodów wnosi Wydział krajowy projekt ustawy: **upoważniającej go do zaciągnięcia 4 proc. pożyczki do maksymalnej wysokości 22 milionów**, a mianowicie 9 milionów na cele konwersyi długów krajowych i uposażenie kasy krajowej, pozostałe zaś 13 milionów na pokrywanie niedoborów budżetu krajowego w latach 1891 do 1897.

Wydział krajowy umocowany być ma z powyższych 22 milionów obligacyj wydać sumę 9 milionów imiennej wartości na konwersyę długów krajowych i uposażenie kasy, zaś kwotę 1,459.400 zł. na pokrycie niedoboru w r. 1891.

Dalsza sprzedaż pozostałej kwoty nastąpić ma corocznie na podstawie osobnej uchwały Sejmu, na pokrycie dalszych niedoborów budżetu funduszu krajowego w latach 1892—1897.

Dla całej pożyczki 22 milionów ma byé wypracowany jednolity plan umorzenia w ten sposób, **iżby pożyczka cała do końca czerwca 1958 roku w zupełności umorzoną została**, wypadająca z tego planu wysokość funduszu umorzenia, może być w połowie przez losowanie, w drugiej połowie zaś przez zakupno z wolnej ręki dostarczoną.

Nadto wnosi Wydział krajowy, aby Sejm uchwalił następujące rezolucye do c. k. Rządu:

1. Wzywa się c. k. Rząd, iżby wyjednał dla uchwalonej pożyczki 22 milionów przynajmniej takie ulgi stemplowe i podatkowe, jakie, i o ile one służyły dotychczasowym pożyczkom, które niniejszą pożyczką zostają skonwertowane.

2. Wzywa się c. k. Rząd, iżby dla obligacyj, mających się wydać na podstawie uchwalonej ustawy o pożyczce 22 milionów zł. wyjednał prawo lokowania majątków sierocińskich.

Z Czech.

(Konferencye Staroczechów. — Wniosek w sprawie zapomogi dla powodzian. — Złożenie mandatu).

Pod przewodnictwem dr. Riegera odbyło się w zeszły piątek w Pradze zgromadzenie mężów zaufania stronnictwa staroczeskiego, w którem wzięli udział pp.: Trojan, Mattusz, Skarda, Kwiczała, Zeithammer i burmistrz Pragi, Scholz. Obradowano głównie nad wnioskiem postawionym na wspólnych konferencyach przez dr. Gregra co do wydania wspólnej odezwy do narodu czeskiego. Szczególnie uderzano na propozycyę dr. Gregra, aby w odezwie zaznaczyć, iż punktacye ugodowe są szkodliwe dla czeskiego narodu. Wszyscy uczestnicy zgromadzenia oświadczyli się przeciw wydaniu odezwy w duchu Gregra, a o uchwale tej zostanie klub młodoczeski piśmiennie zawiadomiony. Omawiano następnie sytuacyę polityczną, a dalsze obrady odłożono do dnia następnego. Na tem ponownem zebraniu ułożono propozycye, które zostaną przedłożone na dzisiejszem (poniedziałkowem) zgromadzeniu wszystkich staroczeskich posłów. Propozycye te uchwalono zachować aż do chwili ich ogłoszenia w ścisłej tajemnicy. Słychać, a pogłoskę tę notuje także *Presse*, iż dzisiejsze zebranie ma zajmować się także kwestą złożenia mandatów.

Wedle *Politik*, ci staroczescy posłowie, którzy wbrew pierwotnemu postanowieniu, chcą obecnie głosować przeciw ugodzie wzbraniają się złożyć swe mandaty, gdy natomiast ta grupa, która uważa się za związaną swem głosowaniem w sejmie w d. 26 stycznia b. r. zdecydowana jest rzekomo ustąpić z Izby sejmowej.

Wydział krajowy czeski uchwalił przedstawić sejmowi wniosek, ażeby przeznaczone dla dotkniętych klęską powodzi 100 000 zł. pokryte zostały z nadwyżki funduszu indemnizacyjnego, która obecnie około 350.000 zł. wynosi. Nadto uchwalono, ażeby z tej nadwyżki przeznaczyć drugie 100.000 zł. dla powodzian, a resztę 50.000 zł. dać gminie miasta Pragi na odbudowanie zniszczonego przez powódź mostu Karola.

Poseł staroczeski z gmin miejskich Chotjeborza i Habru, Feliks Hubaczek, burmistrz miasta Chotjeborza złożył mandat poselski. W liście do wyborców oznajmia, iż poznawszy, że są stanowczymi przeciwnikami wiedeńskich punktów ugodowych nie może ich nadal zastępować, ponieważ sam jest zwolennikiem ugody na podstawie owych punktów.

Z Petersburga.

(Spis ludności. — Składy zbożowe. — Wystawa architektoniczna).

Petersburskie ministerstwo spraw wewnętrznych opracowuje przepisy, dotyczące sporządzenia w miastach spisu ludności, według grup profesyonalnych. Grup tych ustanowiono jedenaście, t. j. rolnicy, przemysłowcy, kupcy, pracujący w dziale przewozowym, flota, wojsko, policya, profesye wyzwolone, osoby żyjące wyłącznie z własnych dochodów, nie mający żadnej profesyi, zajęcia niewiadome. Każda grupa dzieli się na serye. Grupa n. p. profesyj wyzwolonych obejmuje 8 seryj: urzędnicy, szlachta, duchowieństwo, prawnicy, lekarze, pedagogowie, artyści i uczeni. Do tej ostatniej kategoryi oprócz „uczonych“ w ścisłem znaczeniu wyrazu, należą literaci, publicyści i t. d.

Niektóre towarzystwa rolnicze zamierzają urządzić w znaczniejszych miastach caratu składy zbożowe, aby umożliwić rolnikom łatwiejszy i zyskowniejszy zbyt zboża. Pierwszy taki skład ma powstać w Penzie.

W artystycznych sferach stolicy nadnewskiej, powstał projekt urządzenia wystawy architektonicznej, połączonej z kongresem. Oprócz naukowej i artystycznej strony przedmiotu, na zjeździe mają być traktowane i praktyczne kwestye budownictwa, tudzież bezpieczeństwa od pożarów.

Z Petersburga donoszą, iż w całej Rossyi czynią już teraz przygotowania do uroczystego obchodu, przypadającego w październiku r. 1891, jubileuszu srebrnego wesela cara i carowej.

Francuski ambasador przy dworze rossyjskim, Laboulaye, wyjechał za urlopem do Francyi.

Niebawem ma być ogłoszony ukaz, wydalający ze Sebastopola wszystkich żydów a to dla tego, że w twierdzy może być tylko rossyjska ludność.

Odezwa Finlandczyków.

Wielkie wrażenie sprawiła ogłoszona w dziennikach rossyjskich następująca odezwa patryotów finlandzkich: „W wielu rossyjskich i zagranicznych dziennikach ukazywały się w ostatnim czasie artykuły, które usiłowały dotychczasowy stan rzeczy w Finlandyi przedstawić jako przestarzały i zły, i wpoić w świat przekonanie, że lud fiński z radością wita rozporządzenia, wydane w celu russyfikacyi Finlandyi i dokonania ścisłego jej spojenia z Rossyą. Swiat urzędniczy, według owych artykułów, i szlacheccy właściciele dóbr, których organami są wszystkie ukazujące się w Finlandyi gazety, uciemiężają chłopów i zwalczają środki przedsięwzięte w celu uwolnienia ludu z pod ich jarzma. Kierujące sfery i naród rossyjski, muszą mieć lepsze informacye, ale wydaje się tak, jakby i tam wyobrażano sobie, że lud fiński życzy sobie zmian. My, Finladczycy, wiemy atoli bardzo dobrze, że wśród naszego ludu, w tej sprawie jest tylko jeden głos; to nam jednak nie wystarcza, musimy podać do wiadomości naszego monarchy, musimy ogłosić całemu światu, że lud fiński, t. j. wszystkie klasy jego, przeciwne są, jak jeden mąż tym reformom. Lud fiński winien to sobie samemu i swojej przyszłości. Musi to oświadczyć publicznie, żeby oszczerców zmusić do milczenia.

Projektujemy zatem, żeby wszystkie stany Finlandyi wybrały reprezentantów na specyalnie w tym celu zwołanych zgromadzeniach. Reprezentanci ci najpokorniej podaliby do wiadomości monarchy uczucie bolu, wywołane u wszystkich Finlandczyków w skutek częścią zaprowadzonych już, częścią projektowanych dopiero zmian w pocztowym, monetarnym i celnym ustroju Finlandyi, i wyraziliby nadzieję w imieniu stanów finlandzkich, że te rozporządzenia zostaną zniesione. Taki bezpośredni wyraz opinii publicznej jest bez względu na to, czy odniesie pożądany skutek, czy nie — w obecnej chwili potrzebny. Okoliczność, że sejm nasz niebawem się zbierze, czyni publiczną manifestacyę tem konieczniejszą. A więc do dzieła z zapałem i energią!

Powyższą odezwę nazwały rossyjskie dzienniki „proklamacyą rewolucyjną“, i doradzają rządowi, aby odpowiedział na nią zarządzeniami dla jak najszybszego zrussyfikowania Finlandyi.

KRONIKA

Lwów, 13 października.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły, gminie Głowienka, w powiecie krośnieńskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 złr.

— **JCW. Najd. Arcyksiążę Eugeniusz**, w piątek w nocy osobnym pociągiem przybył ze Lwowa do Czerniowiec. Na wyraźne życzenie Jego Ces. Wysokości zaniechano urzędowego powitania. Na dworcu kolei jawili się jednak: komendant stacyi pułkownik Tuma, oraz cały korpus oficerski. Najd. Arcyksiążę wysiadł z wagonu w towarzystwie adjutanta rotmistrza br. Schrenka i powitawszy oficerów, udał się w powozie do hotelu „pod Czarnym Orłem“. Na ulicach, którędy przejeżdżał, paliły się wszystkie latarnie, a z wieży ratuszowej jaśniały bengalskie pochodnie, oświecając rynek. Z ratusza, gmachów rządowych i wielu prywatnych zabudowań wywieszono flagi o barwach Państwa i kraju.

W sobotę rano odwiedził dostojny Gość koszary Arcyksięcia Albrechta, gdzie Mu się przedstawił pułk piechoty; następnie w swej kwaterze przyjmował naczelników władz, jak radcę dworu hr. Pace, marszałka kraju bar. Wassilkę, prałata ks. Mitulskiego, kanonika ks. Tobiaszka, kanonika ks. Kosteckiego, metropolitę Andriewicza, prezydenta miasta p. Kochanowskiego i prezydenta sądu p. Uhle, prezesa Martynowicza, prokuratora Dylewskiego, radcę Wisłockiego i w. i. W pięknie przybranej sali muzycznej odbył się obiad, w którym uczestniczyli wszyscy oficerowie pułku. Wieczorem miał miejsce capstrzyk z orkiestrą wojskową. Jego Ces. Wysokość opuścił Czerniowce wczoraj w południe.

— **Jego Ces. i Król. Wysokość** Najd. Arcyksiążę Eugeniusz przybył wczoraj wieczorem do naszego miasta i zamieszkał u Jego Ces. i Król. Wysokości Najd. Arcyksięcia Leopolda

Salvatora. Dziś w południe odwiedził Najd. Arcyksiążę Eugeniusz JE. Pana Namiestnika hr. Badeniego, który po południu towarzyszył dostojnemu Gościowi przy zwiedzaniu gmachu sejmowego.

— **JE. p. Minister** Filip Zaleski przybywa dziś wieczorem do naszego miasta, aby wziąć udział w pracach sejmowych. JE. Pan Minister bawił przez dzień wczorajszy w Bołszowcu.

— **P. Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej**, dr. Michał Bobrzyński, wyjechał do Krakowa.

— **Hr. Ludwik Dębicki**, redaktor *Czasu*, bawi w mieście naszem.

(§) **Stypendya.** Wydział krajowy udzielił z funduszu krajowego na rok szkolny 1889/1 następujące stypendya:

Po 420 zł. rocznie: Władysławowi Cirinowi, Janowi Bileńskiemu, Pawłowi Prydatkiewiczowi i Władysławowi Niemczynowskiemu, uczniom c. k. wyższej szkoły fachowej dla stolarstwa budowlanego i meblowego w Muzeum technologicznem w Wiedniu.

O rocznych 360 zł.: Julianowi Krupskiemu, uczniowi c. k. szkoły dla przemysłu artystycznego w Wiedniu.

Po 6 zł. miesięcznie: Andrzejowi Kurytasowi, uczniowi krajowej szkoły tkackiej w Krośnie.

(*P*) **Uroczyste otwarcie roku szkolnego** w c. k. Szkole Politechnicznej lwowskiej odbyło się dziś przedpołudniem po uroczystem nabożeństwie w kościele św. Maryi Magdaleny. Po godzinie 11 zebrało się w pięknej auli Politechniki grono profesorów i docentów tej szkoły, oraz liczny zastęp młodzieży, a pomiędzy gośćmi, którzy uroczystość obecnością swą zaszczycili, byli ks. kanonik Szeligowski, ongi katecheta wyższej szkoły realnej, z której dzisiejsza Politechnika powstała, ks. Sylwester, starszy radca budow. c. k. Namiestnictwa p. Karol Setti, pp. dyrektorowie Wierzbicki i Kłosowski, p. Wex, członek komisyi egzaminacyjnej i p. dyrektor Glanz.

Uroczystość zagaił prorektor p. dr. August Freund, który zdał sprawę z rozwoju zakładu w roku ubiegłym. Przedstawiwszy zmiany, jakie zaszły w składzie grona nauczycielskiego, przytoczył, że zapisanych było w roku zeszłym 175 słuchaczy, w tej liczbie 60 nowoimmatrykulowanych. W porównaniu z rokiem poprzednim, w którym szkoła liczyła 168 słuchaczy, frekwencya wzmogła się o siedmiu. Najwięcej, bo 67 słuchaczy zwyczajnych liczył wydział inżynieryi. Co do pochodzenia było z Galicyi 141, z Bukowiny 2, z Czech 2, z Rossyi 30 słuchaczy. Polaków było 164, Rusinów 9, Czechów 2, katolików 146, ewangielików 4, izraelitów 25. Czesne wpłacone wynosiło 2841 zł. 50 ct. Uwolnionych od całego czesnego było 55 słuchaczy. Stypendya pobierało 34 słuchaczy w łącznej kwocie 6078 zł. Pierwszy egzamin rządowy złożyło 19, drugi egz. 7 słuchaczy. Wystawa rysunków złożyła chlubne świadectwo pilności i postępu uczniów. W roku ubiegłym odbyli słuchacze kilka wycieczek naukowych, jak n. p. wzdłuż kolei Karola Ludwika i w okolice Krzeszowic, do Wygody, Ottyni i Czerlan, do Pragi czeskiej i Hruszowa, wreszcie p. asystent Kornella własnym kosztem odbył wycieczkę do Żelaznej Bramy i progów dolnego Dunaju. Na wycieczki te udzieliło c. k. Ministerstwo szkole zasiłku pieniężnego, a dyrekcye kolei państwowych i prywatnych, zniżyły słuchaczom ceny jazdy. Działalność grona nauczycielskiego nie ograniczała się do udzielania nauki programem objętej, a dowodem tego są liczne prace literackie, które profesorowie ogłosili w ciągu roku, już to w formie osobnych dzieł naukowych, już to w formie artykułów w czasopismach fachowych. Cały obraz działalności zakładu świadczy, iż Szkoła politechniczna i w roku ubiegłym odpowiedziała swemu zadaniu. Wskutek przyzwolenia kwoty 12.000 zł. przez Ministerstwo, na założenie muzeum elektrotechnicznego, środki naukowe zakładu doznały znacznego wzbogacenia.

Podziękowawszy wreszcie kolegom za poparcie a młodzieży akademickiej za zgodne z przepisami zachowanie się, złożył dr. Freund urząd swój w ręce p. J. Frankego, nowoobranego rektora.

Rektor Franke w dłuższej, oklaskami przyjętej inauguracyjnej przemowie, zastanawiał się nad zapatrywaniem ogółu naszego na istotę nauk technicznych i nad stanowiskiem, jakie one w opinii publicznej zająć powinny. Od lat wielu rozchodzi się po kraju wołanie o naprawę stosunków ekonomicznych, ku czemu pielęgnowanie i rozwój nauk technicznych największą jest dźwignią, a jednak, niestety, z wielu objawów życia społecznego przebija ciągle jeszcze starogrecka zasada, która mężom wolnym nie dozwalała być niczem innem jak filozofami lub politykami. Nauki techniczne, jakkolwiek nie pozostały bez wpływu na sferę wyobrażeń ogółu, przecież nie uzyskały jeszcze prawa obywatelstwa. Inaczej dzieje się na Zachodzie. Tam niedawno prezydent znakomitego towarzystwa angielskiego dla rozpowszechniania nauk, otwierając zgromadzenie walne towarzystwa, i wspominając o mężach zasłużonych, stawiał obok poety mechanika, obok dyplomaty chemika-technologa, obok filantropa dzielnego kierownika warsztatów przędzalni, uważając wszystkich jako zarówno około dobra ojczyzny zasłużonych.

U nas istnieje jeszcze w pewnym stopniu antagonizm pomiędzy humanistami a realistami. Głębsza analiza rozwoju cywilizacyjnego u nas dowodzi, że dawniej tego antagonizmu nie było, bo jakkolwiek wprawdzie silniej zaznaczyła się tradycya męstwa i poświęcenia, to przecież obok niej stała mniej świetna ale cenna tradycya pracy, która skarby zdobyte przekazywała z pokolenia na pokolenie. Nawiązać na nowo nić tej tradycyi i wzmocnić ją przez połączenie obu kierunków w jedną całość, obejmującą potrzeby społeczeństwa zarówno moralne jak i materyalne, oto główne zadanie doby dzisiejszej. Do rozwiązania tego zadania może doprowadzić tylko racyonalny rozwój nauk technicznych.

Po szerszem rozwinięciu tej myśli powitał szan. Rektor młodzież akademicką gorącemi słowy, zachęty do gorliwej pracy, wskazując, że ze wszystkich haseł chwili obecnej, w przybytku nauki najpiękniejszem jest: szczere i gorące zamiłowanie pracy, zwróconej zawsze ku ideałom życia.

Piękna przemowa p. Rektora Frankego wydrukowaną będzie w całości w *Czasopismie Technicznem.*

— **Karty wstępu** na galerye sejmowe na pierwsze posiedzenie Sejmu wydawane będą w poniedziałek, dnia 13 października b. r., w kancelaryi sejmowej od godziny 5 do 6 wieczorem, na następne posiedzenia zaś zawsze w przeddzień posiedzenia od godziny 6 do 7 wieczorem.

— **Z gal. Towarzystwa muzycznego.** Celem wykonania mszy uroczystej na otwarcie Sejmu we wtorek, 14 b. m., o godzinie jedenastej w katedrze obrz. łac., zaprasza dyrekcya wszystkich członków chóru mięszanego na próbę z orkiestrą w poniedziałek, 13 b. m. o godzinie piątej po południu, do sali Towarzystwa.

— **W Towarzystwie prawniczem** odbędzie się odczyt dr. Stanisława Nurkowskiego „O pojęciu i granicach prawa kolejowego“, we czwartek, dnia 16 b. m. o godzinie pół do 7 wieczór, w lokalu Towarzystwa (ul. Karola Ludwika l. 3, II. piętro).

— **Odczyt** p. M. Führer Sonenfeld o uroczystości pogrzebowej A. Mickiewicza, odwołany z powodu śmierci pani Janowskiej, odbędzie się przy współudziale kapeli „Harmonii“ we środę, 15 b. m., w sali ratuszowej. Początek o godz. 5 po południu.

— **W Czytelni naukowej** (Rynek 43) odbędzie się we wtorek, 14 b. m., odczyt p. A. Skajewskiego p. t. „Byt kobiety“ (ciąg dalszy). Początek o godzinie 7. Wstęp dla członków i gości, przez członków wprowadzonych, wolny.

— **Wypadek śmierci.** Pięcioletni Leib Simpel, syn handlarza drobiu, spadł dziś w południe z okna drugiego piętra pod l. 4 przy ulicy Cybulnej na bruk chodnika i zabił się na miejscu. Wydarzyło się to w chwili, gdy nikogo w domu nie było.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono: cztery srebrne męskie zegarki, wartości 45 zł., oraz 36 złr. pieniędzmi. O tę kradzież ściga policya izraelitę Dyszla, pomocnika piekarskiego, pochodzącego z Brodów, rezerwistę 80 pułku piechoty. Skradziono dalej: cztery mosiężne świeczniki i dwa śrubstaki wartości 30 zł. — Zgubiono: 30 złr. w gmachu kasy oszczędności; srebrny damski zegarek, remontoar, na placu Rzeźni; złotą broszę, z perłowej klamerki przerobioną; dwie książki szkolne. — Znaleziono: trzy krzesła z uszkodzonemi plecionemi siedzeniami.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 13 października 1890 roku, godzina 12 w południe. Barometr stoi w mierze.

W ubiegłych 2 dobach, licząc od godziny 12 w południe dnia 11, do godziny 12 w południe dnia 12 października 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku zachodni, co do siły mierny (3·7), stan nieba zmienny, powietrze bardzo wilgotne (88 prc. wilgotności względnej), opad: deszcz, wysokość opadu 1·4 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +9·9°C, najwyższa +13·0°C wczoraj przed godziną 2 po południu, najniższa +4·0°C dziś nad ranem.

W obu dobach padał deszcz, wczoraj po południu i w nocy była pogoda.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w północnej Rossyi; zwyżka 775 do 770 mm. w Austryi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 769 mm.

Prognoza na dobę następną, od godziny 12 w południe dnia 13, do godziny 12 w południe dnia 14 października b. r.: Wiatr będzie co do kierunku północno-zachodni, co do siły mierny (2—4), średnia temperatura doby będzie około +9·0°C, stan nieba będzie zmienny, względna wilgotność powietrza zmniejsy się do 80 prc.;opad: deszcz nieznaczny, tylko przeważnie pogodnie.

— **Z Uniwersytetu.** P. Grzegorz Edmund Konstanty Łępkowski, rodem ze Zestawia w Galicyi, otrzymał w sobotę, na Jagiellońskim Uniwersytecie, stopień doktora praw.

— **Towarzystwo lekarskie krakowskie** na posiedzeniu, odbytem we środę dnia 8 b. m., uchwaliło przystąpić do akcyi, w celu wydania nowego poprawnego Słownika terminologii lekarskiej polskiej.

— **Budowa schroniska fundacyi ks. Lubomirskiego.** Jak się dowiaduje *Czas*, ostatni akt przygotowawczy do budowy został spełniony, mianowicie Ministerstwo zatwierdziło już ofertę na budowę pp. Seiferta i Krzyżanowskiego. Budowa będzie zaraz rozpoczętą. Przedewszystkiem dokonanem być musi zniesienie stojącego dotąd dawnego wału i ta czynność zaraz zostanie przeprowadzoną. Można przypuszczać, iż już w jesieni roku przyszłego budowa zostanie przykrytą dachem i wszelkie roboty murarskie będą ukończone.

— **Nabożeństwo żałobne.** W dniu 15 b. m. w katedrze na Wawelu odprawione zostanie staraniem Towarzystwa imienia Tadeusza Kościuszki, nabożeństwo żałobne za duszę Kościuszki, jako w 73 rocznicę jego śmierci.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Warszawie Stanisław hr. Broel-Plater, który był przed kilkunastu laty dyrektorem banku „Tellus“ w Poznaniu, a po upadku tegoż osiadł w gubernii siedleckiej, w Hruszniewie, w dobrach żony swojej Katarzyny z hr. Mielżyńskich.

W Rzymie znany pisarz muzyczny i profesor spiewu przy Academia di santa Cecilia, Alessandro Orsini, urodzony w r. 1842. Kilka jego kompozycyj wokalnych i kantat uzyskało premie na konkursach. Z dzieł jego największem uznaniem cieszą się „Considerazioni generali sall' arte del canto“.

— **Ks. Konstantowa Radziwiłłowa,** jak donosi *Figaro*, otrzymała od Papieża Leona XIII. order *Pro Ecclesia et Pontifice.*

— **Cholera w Hiszpanii.** Telegram z Madrytu donosi: Sprawozdanie komisyi sanitarnej ogłasza, że przez pięć miesięcy, odkąd cholera się pojawiła, było wypadków zarazy 5.000, śmiertelnych 2.500. W Toledo było wypadków 500, zresztą tylko w Walencyi i w prowincyach wschodnich, kilka wypadków podejrzanych w Sewilli. W ogóle epidemia nie miała wcale znamion cholery azyatyckiej. W Madrycie nie było żadnego cholerycznego wypadku, za to ospa i dyferya zmiatają tutaj setki dzieci.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. Dzisiaj przedstawienie składane: 1) po raz pierwszy „Antea“, dramat w 1 akcie Okońskiego. 2) „Fortepian Berty“, komedya w 1 akcie Barriera. Debiut pani Orso-Wieńczyckiej. 3) „U doktora“, farsa w 1 akcie. 4) „Taniec z wężami“. — Jutro, we wtorek na uczczenie otwarcia Sejmu krajowego „Halka“ Moniuszki z nową wystawą. W akcie 1 „Mazur błękitny“, w akcie 3 „Taniec góralski“. — We środę po raz pierwszy „Na przełomie“ (*Die Krisen*), komedya w 4 aktach Bauernfelda.

Koncert pianisty Teodora Pollaka, zapisanego tak chlubnie w pamięci naszej publiczności, odbędzie się w poniedziałek, dnia 20 b. m. w sali Domu narodnego. Artysta grać będzie wiele utworów Liszta, Schumana, Schuberta i w. i., któremi w ciągu lata wzbogacił swój repertuar. Koncert zapowiada się nadzwyczaj świetnie, tym razem bowiem i świat arystokratyczny zainteresował się podobno koncertantem.

— **Wystawa szkiców artystów polskich.** Lwowska reprezentacya Zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, zamierza w najbliższym czasie urządzić w lokalu swoim przy placu św. Ducha l. 10, pierwszą Wystawę szkiców artystów polskich, zarówno w dziale malarskim jak rzeźbiarskim i w tym celu zwraca się do panów artystów z uprzejmą prośbą, by projekt ten poprzeć raczyli. Szkice, nadsyłane na Wystawę lwowską, z podaniem ceny każdego z nich, będą rozsprzedawane w terminie od 20 listopada r. b. do 10 stycznia 1891 r. na korzyść ich autorów, po potrąceniu 5 prc. od uzyskanej za nie kwoty, na rzecz funduszu Reprezentacyi lwowskiej. Jesteśmy przekonani, że zbliżająca się „Gwiazdka“ i bardziej ożywiony w tym czasie ruch na Wystawie, da możność niejednemu z pp. artystów łatwiejszego zbytu swoich utworów, a do osiągnięcia tego rezultatu, Reprezentacya lwowska nieomieszka przykładać się z całą usilnością. Nadmieniamy jeszcze, że szkice pp. artystów mogą być nadsyłane na koszt Wystawy; co do większych tylko płócien i rzeźb, należy poprzednio porozumieć się z Reprezentacyą. Ostateczny termin do nadsyłania szkiców, oznaczony na dzień 15 listopada r. b.

(*c*) **Listy** Narcyzy Żmichowskiej do Tekli Dębskiej i innych osób. Ze zbiorów Zakładu Ossolińskich wydał Henryk Kopia. We Lwowie. Nakładem Gubrynowicza i Schmidta 8o str. 84.

Prawdziwą przysługę oddał wydawca i historyi naszej literatury i pamięci znakomitej niegdyś autorki i wreszcie szerszym kołom czytającej publiczności, że nie pozwolił listom tym długo spoczywać w rękopisie na pułkach bibliotecznych, lecz drukując je, dostarczył nam cennego przyczynku do wydanej już dawniej dwutomowej korespondencyi Żmichowskiej. W dwu częściach tej książeczki mamy naprzód listy, pisane w latach 1851—1852, z celi więziennej w Lublinie, do rodziny i do znajomych w więzieniu i poza więzieniem; potem zaś listy z lat 1852—1855, a więc z lat, kiedy uwolniono już Żmichowską i pozwolono jej mieszkać pod nadzorem policyjnym u szwagra, Feliksa Dunina w Lublinie. W przeważnej części nie listy to, ale raczej więzienne karteczki, kreślone naprędce, czasami w bezmiernej tęsknocie i przygnębieniu ducha, częściej jednak z dziwnie pogodną rezygnacyą. Pomimo całej swej prostoty noszą one na sobie wybitne cechy talentu i stylu znakomitej autorki, zawierają niejedną piękną myśl, niejedno zapatrywanie, które charakteryzuje nietylko piszącą, ale zarazem współczesne jej czasy. Lecz ponadto wszystko przejmuje czytelnika prawdziwą czcią ta gorąca miłość ojczyzny, miłość bez zastrzeżeń i bez oglądania się na żadne względy, ta siła poświęcenia się dla serdecznie ukochanej idei, to poddanie się dla niej wszelkim cierpieniom i katuszom, fizycznym i moralnym. Byle tylko ona zwyciężyła! Piękne te karty zasługiwałyby zaiste na daleko obszerniejsze sprawozdanie, aniżeli może je podać notatka dziennikarska. Chcielibyśmy jednak, ażeby czytelnicy sami wzięli do rąk tę skromną książeczkę i czytali ją wówczas, kiedy myśl znużona czczością powszedniego życia, podąża za czemś poważniejszem i podnioślejszem; chcielibyśmy, ażeby wzięły ją do rąk przedewszystkiem panie i wczytując się w te słowa zmarłej autorki wiersza „Do kobiet“, przypomniały sobie jak piękne i wzniosłe postaci zjawiały się nieraz w pośród naszych Polek. A pewnie łza rozrzewienia niejednokrotnie zawiśnie na ich rzęsach....

Pan Kopia wydał te listy z prawdziwym pietyzmem i z wielką starannością; a dodając wszelkie potrzebne objaśnienia i uwagi, ułatwił czytelnikowi zupełne ich zrozumienie. Zadanie zresztą nie było zbyt łatwe. Kto widział te karteczki, spisywane na papierze od herbaty lub na innych urywkach i świstkach, spisywane złym ołówkiem lub nawet szpilką, a później dopiero pociągane atramentem, ten oceni, ile trudów kosztowało wydawcę odczytanie tak znacznej liczby więziennych liścików. To też za tę mozolną pracę należy mu się wdzięczne uznanie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

W dziale zimiopłodów otrzymali na wystawie wiedeńskiej dyplom honorowy: Andrzej hr. Potocki (Krzeszowice), Augustynowicz Bolesław (Kniaże), Najd. Arcyksiąże Rainer (Izdebnik); medal srebrny: Rudziński (Osiek), Homolacz (Gnojnik), Krajewski Adam (Dubie), Oddział Pokucki (majętność Rudniki); medal bronzowy: baron Christiani (Wolica), Pawlikowski Konstanty (Czudec), Czecz Karol (Bierzanów), dr. Niedzielski Larisz Stanisław (Kukozów); dyplom uznania: Szybalski Felicyan (Morawica), Nowakowski, Jędrzejowicz (Jasionka), Skirliński; nagrody przeznaczone dla współpracowników honorowe I. klasy: Bronisław Czerny w Pisarach, Seeling (Izdebnik), Marcin Klisiewicz (Kniaże).

Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu, połączony ze Składem Wolnym we Lwowie podaje do wiadomości, że rozporządzeniem Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 7 października do l. 41.918 ustawione zostały godziny urzędowe z dniem 15 października dla biura administracyjnego od godziny 9 rano do 3 po południu, zaś od 8—12 i od 2—4 dla ruchu w magazynach.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan zwiedził w piątek po południu, halę spiewacką w Praterze. Monarcha przyjechał w towarzystwie oficera ordynansowego kapitana br. Giesla w otwartym powozie dworskim i został przez budowniczego hali, p. Otte u wstępu powitany, poczem zwiedzał poszczególnie obszerne lokal-

ności hali przez kilkanaście minut, poczem przyjął ofiarowane przez pana Otte album, zawierające dwadzieścia fotografij, przedstawiających rozmaite fazy budowy hali, od założenia fundamentów aż do zupełnego wykończenia. Zabawiwszy jeszcze przez pewien czas w hali i obejrzawszy ją następnie z zewnątrz wyjechał Najj. Pan do Schönbrunnu.

Najj. Pan wyjechał przedwczoraj z Schönbrunnu do Lichtenegg w odwiedziny do Ich ces. Wysokości Arcyksięcia Franciszka Salvatora i Arcyksiężnej Maryi Waleryi, w niedzielę zaś powrócił do Wiednia.

U Najd. Arcyksięstwa bawił d. 11 b. m. Najd. Arcyksiążę Karol Salwator, Ojciec Najd. Arcyksięcia Franciszka Salwatora.

Najd. Arcyksiążę Albrecht, przeniesie się d. 16 b. m. na mieszkanie do Baden pod Wiedniem, a w ostatnich dniach b. m. wyjedzie na dłuższy pobyt do Arco.

P. Minister rolnictwa hr. Falkenhayn wyjechał onegdaj do Loeben na uroczystość jubileuszową tamtejszej akademii górniczej.

Czytamy w *Reformie*:

„Dzienniki wiedeńskie zamieszczają wiadomość z Krakowa, jakoby o mandat poselski do Rady państwa, w miejsce ś. p. Machalskiego, starać się myślał dr. Adam Asnyk. Otóż oświadczyć musimy, że wiadomość ta polega na mylnych informacyach".

P. Minister sprawiedliwości przeniósł notaryusza Józefa Kapko w Niemirowie do Lubaczowa i zamianował substytuta notaryalnego Antoniego Puszczyńskiego w Bohorodczanach notaryuszem w Niemirowie.

W Wiedniu, jak ztamtąd donoszą, wszystko zbladło w obec zapowiedzi uregulowania waluty; zeszła na drugi plan nawet ugoda czeska. Żywią nadzieję, że reforma przeprowadzoną zostanie i obiecują sobie po niej nietylko zyski w różnych kierunkach, ale także moralne i polityczne korzyści.

Hr. Eugeniusz Kińsky został mianowany marszałkiem krajowym Dolnej Austryi, a burmistrz Wiednia dr. Prix wicemarszałkiem.

Porządek dzienny jutrzejszego pierwszego posiedzenia Sejmów krajowych zawiera wyłącznie przedmioty formalnego charakteru. W reprezentacyach tych krajów, które tego roku zostały nawiedzone powodziami jednym z pierwszych przedmiotów obrad będzie niezawodnie sprawa akcyi pomocniczej.

Z Pragi donoszą, iż Młodoczesi zamierzają na sesyi bieżącej ponowić te wszystkie swoje wnioski, które na poprzedniej sesyi nie mogły być załatwione z braku czasu.

P. Minister handlu zwołał na 25 października przyboczną radę kolejową.

Sejm węgierski podejmie d. 25 b. m. na nowo pełne obrady. Tegoż dnia rozpocznie swoją sesyę Sejm kroacki.

W dziennikach niemieckich nie przestają obiegać pogłoski o ustąpieniu szefa wielkiego sztabu generalnego hr. Waldersee, a jako jego następcę wymieniają generała Leszczyńskiego i gen. hr. Häselera.

Minister dr. Miquel ukończył już według *Hamburger Nachrichten* projekta, dotyczące reformy podatku spadkowego. Równocześnie z projektem reformy ordynacyi gminnej ministerstwo zajmować się będzie owym projektem w najbliższym czasie. Ponieważ główna treść projektu zyskała już uznanie kół najwyższych, przeto, jak powiada pomienione źródło, nie ulega wątpliwości, że cesarz cały projekt podpisze, i że sejm niebawem nim się zajmie.

Parlament niemiecki zbierze się 18 listopada.

Polit. Corr. dowiaduje się, iż plan wielkiej podróży carewicza został w ten sposób zmienionym, iż carewicz wsiądzie na okręt w Tryeście lub Brindisi i uda się wraz ze swoim bratem w. księciem Jerzym najpierw do Aten dla odwiedzenia greckiego domu królewskiego. Decyzya co do zaniechania podróży do Konstantynopola nie została powzięta — wedle zapewnienia pochodzącego z dobrze poinformowanych sfer — ze względu na kwestyę patryarchatu, lecz ze względu na to, iż w kołach armeńskich poruszono myśl urządzenia przy sposobności pobytu carewicza wielką demonstracyę.

Nowoje Wremia donosi, że w obec bliskiego wyboru patryarchy jerozolimskiego, rząd rossyjski dokłada starań w celu uporządkowania wyborów i wybrania na patryarchę osoby zupełnie godnej, któraby istotnie broniła prawosławia w ziemi świętej i nie była posłusznem narzędziem greckich biskupów.

Król Milan ma zamiar po załatwieniu kilku spraw prywatnych udać się za granicę. Zabawi on prawdopodobnie dłuższy czas w Paryżu.

Regencya i rząd starają się między metropolitą Michałem i synodem z jednej, a królem Milanem z drugiej strony pośredniczyć w tym duchu, aby życzeniom króla Milana w głównych punktach stało się zadość.

Mermeix, o którego śmierci donieśliśmy podług telegramów dzienników wiedeńskich, żyje jeszcze; lekarze nawet nie tracą nadziei uratowania go. Uśmiercony Mermeix będzie zapewne żyć jeszcze bardzo długo.

W miejsce zmarłego deputowanego Joffrin pragną bulanżyści w Paryżu wybrać Rocheforta. Przeciw tej kandydaturze republikanie zamierzają postawić p. Lissageray, redaktora dziennika *Bataille*, jednego z najżarliwszych wrogów bulanżyzmu.

Bezzasadne są wszelkie pogłoski o przeniesieniu do Paryża ambasadora włoskiego przy Porcie, barona Blanc. Ambasador włoski przy Rzeczypospolitej francuskiej generał Menabrea powraca wkrótce na swą posadę.

W tych dniach ukaże się dekret ministra marynarki, mocą którego zamianowanych zostanie trzech inspektorów marynarki, którzy spełniać będą te same funkcye, co inspektorowie armii.

Boulanger udaje się na 14 dni do Londynu, zkąd wyjedzie na dłuższy pobyt do Włoch.

Millevoye i towarzysze zamierzają wnieść w Izbie surowsze kary na szpiegów.

Polit. Corr. donosi z Rzymu, że mowa Crispi'ego dotychczas jeszcze sprawia głębokie wrażenie, potęgujące się przychylnemi relacyami o wrażeniu, kióre sprawiła w Niemczech, Austro-Węgrzech i Anglii. Wszystkie konstytucyjne stronnictwa we Włoszech uznają lojalność Crispi'ego i podniosłość, jaką okazał; co zaznaczywszy, wyrażają życzenie, ażeby dotychczasowa polityka zagraniczna utrzymaną została i nadal, gdyż widzą w niej rękojmię pokoju.

Według *Agencyi Stefaniego*, delegaci Włoch i Anglii, którzy w Neapolu obradowali nad rozgraniczeniem w Afryce linii wpływów włosko-angielskich, doszli już byli wskutek wzajemnych ustępstw, prawie do ugody i szło tylko o formalne przyznanie objęcia Kassali — gdy nagle w sobotę przyszło do zerwania. Oto delegat angielski p. Baring, wystąpił niespodzianie w sobotę wieczór z nowemi żądaniami. Z powodu, iż rząd włoski nie chciał przystać na ponowne pretensye, zerwano rokowania. Delegaci angielscy mieli dziś, w poniedziałek, odjechać do Egiptu. — *Times* twierdzi, iż do zerwania przyszło, ponieważ Włochy rzekomo nie chciały uznać prawnych zastrzeżeń Egiptu do Kassali.

Dzienniki włoskie oświadczają, że Anglia będzie musiała ustąpić, byle tylko rząd włoski stanowczo trzymał się pierwotnie ułożonych punktów ugody.

Jakoż konieczność ustępstwa ze strony Anglii, zdaje się potwierdzać następujące doniesienie z Rzymu w *Polit. Corresp.*:

„Gabinet angielski w skutek coraz wzmagającego się przemytnictwa broni, amunicyi i żywności do Sudanu, widział się zniewolonym zwrócić się z prośbą do rządu tutejszego, ażeby pomagał Anglikom w stłumieniu tego przemytnictwa, które wzmacnia tylko derwiszów i opóźnia pacyfikacyę Sudanu.

Capitan Fracassa odmawia wszelkiego prawdopodobieństwa pogłosce o zamierzonem widzeniu się p. Crispi'ego z kanclerzem Caprivim.

Z Berna donoszą, że Rada związkowa wezwała komisarza, ażeby rząd kantonalny w Tessynie zainstalowany został najdalej do dnia 14 b. m. i żeby równocześnie zastrzegł sobie wszystkie te funkcye, które Rada uważa za konieczne. W zastrzeżeniach tych zawarte są wszystkie czynności, wypływające z uregulowania głosowania, odbytego w dniu 5 b. m. Komisarz zatem ma kierować wyborami do rady konstytucyjnej i wyborami związkowemi, przysługuje mu także prawo zaprotestowania i zarządzenia środków dla utrzymania porządku i spokoju. Rada związkowa wzywa na 16 b. m. do Berna reprezentantów obu stronnictw. W razie, gdyby rokowania okazały się bezowocnemi, zwoła Rada związkowa zgromadzenie reprezentantów. Rada związkowa zabroniła odbywać w Tessynie zgromadzeń ludowych. Komitet liberalny otrzymał za rozsiewanie pogróżek jak najsurowszą naganę; w razie zaś gdyby upomnienie to nie pomogło, mają być zastosowane surowe środki wojskowe i sądowe. Równocześnie wydano rozkaz pogotowia i wymarszu dziesiątemu pułkowi piechoty związkowej. Komisarz Künzli rozwiązał stosownie do rozkazów, zwołane w Bellinzona zgromadzenie wolnomyślnych.

Rada związkowa zarządziła ściganie sądowe przeciw redaktorom dziennika *Vaterland* w Lucernie wydawanego, a to za wyrażenie, jakoby „niektórzy członkowie rady wtajemniczeni byli z góry w plany przewrotu, który się odbył w Tessynie." — Komitet liberalny zawiadomił Radę związkową, że jeżeli zostanie zrekonstruowany znienawidzony rząd Respini'ego, to liberalni z całemi rodzinami przesiedlą się do Włoch. Pogróżkę tę poczytują tylko za frazes, który nie wywiera żadnego wpływu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 13 października. (*Tel. pryw.*) Przy dzisiejszym uzupełniającym wyborze posła na Sejm, z większych posiadłości okręgu krakowskiego, został wybrany na 51 głosujących, jednogłośnie dr. Michał Bobrzyński.

Wiedeń, 13 października. Generał-porucznik Dawid Rhonfeld zastępca głównodowodzącego i szefa rządu krajowego w Bośnii i Hercegowinie został mianowany namiestnikiem Dalmacyi.

Praga, 13 października. Podczas robót około rozbierania mostu Karolowego, zapadła się część jednego łuku, przyczem kilka osób, a między temi dwóch oficerów odniosło skaleczenia.

Praga, 13 października. (*T. pr.*) Dziś zbiera się komitet wykonawczy posłów niemieckich sejmu, jutro klub staroczeski, celem narad nad stanowiskiem, jakie mają zająć w sejmie.

Petersburg, 13go października. (*Tel.pr.*) *Mosk. Wiedomosti* wyrażają wielką radość z powodu udzielenia oficerom rossyjskim francuskich orderów, żądają jednak, ażeby armia rossyjska raz stanęła na wysokości armii zachodnio-europejskich i nie potrzebowała pomocy obcych oficerów w uzbrojeniu i wyćwiczeniu.

Drezno, 13 października. Wczoraj rano nastąpiło pod Lössnitz zderzenie dwóch pociągów towarowych. Siedm osób ranionych, 20 wagonów uszkodzonych. Ruch osobowy nie został przerwany.

Halla, 13 października. Kongres socyalistów otwarty został przez Liebknechta. Przewodnictwo objęli Singer i Dietz. Przybyło uczestników 341 niemieckich, 2 z Anglii, 3 francuskich, 1 Belgijczyk i 5 kobiet.

Bukareszt, 13 października. Król w obecności następcy tronu, prezesa gabinetu, ministra wojny, i oficerów zagranicznych, odbył w Ploesti przegląd wojsk manewrujących. Postawa wojsk dobra. Wojsko witało żywo króla i następcę tronu. Miasto iluminowano.

Pitesti, 13 października. Po zakończeniu manewrów odbył się bankiet, na którym król wzniósł toast na cześć armii i miasta Pitesti. Po bankiecie nastąpił korowód z pochodniami. Króla, który pojawił się na peronie, witano żywemi okrzykami. Król odbył następnie przechadzkę po mieście, a dzisiaj był obecny podczas odjazdu wojsk. Dziś po południu udaje się król z następcą tronu i prezesem ministrów do Krajowy.

Kotar, 13 października. Dziś przed południem przybił tu do portu jacht rossyjski „Rożana" z księciem Jerzym Leuchtenbergskim i jego małżonką, którzy udali się niezwłocznie w dalszą podróż do Cetynii.

Rzym, 13 października. Burmistrz miasta Turynu zaprosił Crispi'ego do zwiedzenia wystawy, dodając, że w razie przyjęcia tego zaproszenia, wielu członków rady miejskiej Turynu i polityków, dałoby dla uczczenia prezesa gabinetu bankiet. Crispi przyjął zaproszenie z podziękowaniem, zastrzegł sobie jednak oznaczenie terminu swego przybycia.

Rzym, 13 października. Wczorajsza rada ministeryalna zajmowała się kwestyami finansowemi. Każdy z ministrów referował o możliwych oszczędnościach w swoim wydziale.

Florencya, 13 października. Na bankiet dla Cavalotti'ego przybyło 540 osób. Gorąco powitano Cavalotti'ego i Imbriani'ego. W dłuższem przemówieniu odpierał Cavalotti wywody Crispi'ego, a zarzuając mu rozliczne sprzeczności, nazwał mowę prezesa gabinetu paszkwilem. Mowę Cavalotti'ego przyjęło zgromadzenie z uznaniem.

Neapol, 13 października. Według doniesienia *Agencyi Stefani'ego* delegaci włoscy zgodzili się już byli na postawiony ze strony angielskiej warunek formalny, by zastrzedz prawa Egiptu do Kassali, na wypadek, gdyby Włosi zarządzili tam okupacyę, gdy w tem Baring w ostatniej chwili zażądał wyraźnego zobowiązania Włoch, ażeby Kassala oddana została napowrót Egiptowi, w razie zajęcia ponownego Sudanu przez Egipt; na co delegaci włoscy zgodzić się mogli. *Agencya Stefani'ego* dodaje, że dobre stosunki pomiędzy obu mocarstwami, związanemi tak licznemi i wybitnemi interesami, nie ulegną zmianie w skutek różnicy zdań co do prostej formy.

Lille, 13 października. Kongres górników oświadczył się za rychłem międzynarodowem bezrobociem górników i uchwalił w dniu 1 maja 1891 zorganizować międzynarodową manifestacyę robotniczą, na rzecz 8-godzinnej pracy dziennej.

Lugdun, 13 października. Generalny sprawozdawca budżetowy, deputowany Burdeau oświadczył wyborcom, że na stworzoną przez Mac Kinleya wojnę ekonomiczną Ameryki, należy odpowiedzieć w taki sam sposób. Francya może ze szkodą Ameryki poczynić jeszcze wielkie oszczędności, kupując naftę w Rossyi a zboże w Austro-Węgrzech.

Madryt, 13 października. Ustanowiona dla rewizyi taryfy celnej komisya, rozpoczyna jutro obrady nad sprawozdaniem komisyjnem co do traktatów handlowych. Sprawozdanie popierać ma rzekomo wypowiedzenie wszelkich traktatów handlowych do roku 1891. Pomiędzy zwolennikami ceł ochronnych a wolnego handlu przewidują żywe rozprawy.

Brest, 13 października. Dyrektor fabryki prochu w Moulins został przez rząd francuski w sposób oficyalny oddanym do dyspozycyi rządu rossyjskiego i upoważnionym do założenia w Petersburgu fabryki bawełny strzelniczej.

Saragossa, 13 października. Biorące udział w katolickim kongresie wyższe duchowieństwo, postanowiło wręczyć królowej-regentce adres lojalności, w którym wyrazi życzenie, ażeby Papież mógł wkrótce osiągnąć pierwotne stanowisko.

Konstantynopol, 13 października. Reprezentant grupy banku niemieckiego, Kaulla, otrzymał na mocy irade sułtańskiego koncesyę na budowę kolei żelaznej Salonika, Karafferia i Monastyr, na przestrzeni 205 kilometrów. Przyznaną gwarancyę rządową za pośrednictwem poboru dziesięcin zabezpiecza Salonika i Monastyr, Kaulla zobowiązuje się zbudować odnogi kolejowe ku granicom Grecyi i Serbii, a na życzenie rządu zbudować linię kolejową od Monastyra ku morzu Adryatyckiemu do Avlona albo do Durazzo.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

PRZYJECHAL DO LWOWA
dnia 13 października
Hotel Francuski.

PP. K. hr. Dzieduszycki z Martynowa, W. Gnoiński z Krasnego.

Hotel Zorża.

PB. A. Skrzyński z Zagórzdn, M. Mazaraki ze Strutyna.

W teatrze hr. Skarbka.
W poniedziałek dnia 13 października 1890.
Rozpocznie po raz pierwszy:

ANTEA

dramat w jednym akcie Okońskiego.
Nastąpi:

FORTEPIAN BERTY

komedya w 1 akcie ze śpiewami Teodora Barriera i Juliusza Lorina. Muzyka P. Coudera.
W roli Berty będzie debiutowała pani ORSO-WIEŃCZXCKA.
Nastąpi po raz drugi.

U DOKTORA

krotochwila w 1 akcie przez A. E.
Zakończy:

taniec z wężami

wykonają, panna Sachsówna, pan Hoffmann i corbs de ballet.
Początek o godzinie 7-mej wieczorem.
Jutro we wtorek „HALKA" opera w 4 aktach Moninszki.

Ces król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.
Ważny od 1 października

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m. 30 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;
g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa:
g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Stróż, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;
ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 53 z rana pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa;
g. 2 po południu pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna, i Stanisławowa;
g. 8 wieczorem pociąg pospieszny z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;
z BEŁZCA g. 10 m. 17 rano pociąg mieszany z Bełza, tylko we wtorki i piątki;
g. 5 m. 41 po południu pociąg mieszany ze Sokala i Bełzca;

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI 5 m. 55 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróżego, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;
g. 10 m. 20 przed południem do Stryja Chyrowa i Suchy;
g. 8 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyrowa, Suchy, Ławocz nego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna.
w kierunku do STANISŁAWOWA 9 m. 16 przed południem pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i Husiatyna;
g. 4 m. 30 po południu pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, i Bukaresztu;
g. 10 m. 16 wieczorem do Stanisławowa, Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;
w kierunku do BEŁZCA 8 m 3 z rana pociąg mieszany do Bełzca i Sokala;
g. 2 m. 29 po południu pociąg mieszany do Bełzca tylko w piątki;
g. 4 m 43 po południu pociąg mieszany do Bełzca tylko we wtorki.

Godziny podane są według zegara lwowskiego

Pociągi kolejowe
(podług zegara lwowskiego).

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy — o godz. 4 min. 3 po południu pociąg pospieszny — o godz 7 m. 15 wieczór pociąg mięszany — o g. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.
Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski o godz. 3 m. 15 w nocy pociąg mięszany — o godz. 2 m. 20 po południu pociąg pospieszny — o godz. 7 m. 30 wieczór pociąg osobowy.
Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz 2 m 38 w nocy pociąg mieszany — o godz. 2 m. 8 po południu pociąg pospieszny — o godz. 7 m. 1 wieczór pociąg osobowy.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 2 m 28 po południu pociąg pospieszny — o g. 8 m. 30 wieczór pociąg osobowy.
Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 9 m. 50 przed południem pociąg osobowy — o godz. 4 m. 11 po południu pociąg pospieszny — o godz. 10 m 35 w nocy pociąg mieszany

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 11. października 1890

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	201	50	204	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	229	—	232	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	296	—	299	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. wa. los w 40 l.	101	15	101	85
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	107	15	107	85
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	98	50	99	20
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51 l.	98	60	99	30
Tow. kredyt. galic. ziem 5 pr. wa.	100	—	100	70
„ „ „ „ 4 pr. wa.	97	30	98	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w 41½ lat	95	30	96	—
4½ pr. wa. los. 52 l.	99	50	100	20
4 pr. wa. los. w 56 l.	95	—	95	70
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	59	—	61	—
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a.	52	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	103	70	104	40
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	92	70	93	40
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	100	—	100	70
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a	100	60	101	30
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. z r. 1883, 1884, 1885 po 4½ pr. wa.	98	40	99	10
5. Losy miasta Krakowa	22	—	24	—
„ „ Stanisławowa	28	—	30	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	38	5	50
Napoleondor	9	07	9	20
Półimperyał	9	30	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	45	1	55
„ „ papierowy	1	41½	1	43½
100 marek niemieckich	56	30	57	10

(Pozycje 1 i 2: bez kupona; pozycje 2–4: bez kupona bieżącego.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10 października 1890

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	88.60	89.80
luty-sierpień	88.65	89 85
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	88.80	89.—
kwiecień-październik	88.85	89.05
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	132.—	133 —
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	137 80	138.80
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	146 75	147.50
„ „ 1864 po 100 złr.	179 50	180 50
„ „ 1864 po 50 złr.	179.50	180.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	143 75	144.75
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	101 40	101.60
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	108 —	108 20
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.90	105.20
Galicyi	103.50	104 50
Niższej Austryi	110 —	— —
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	89 10	89.70
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł.	164.—	165.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	308.60	309
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	5·9.—	602 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	297 —	301 —
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	— —	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	— —
Bank dla krajów koronnych a 200 zł	232 70	232 20
Bank austro-węgierski a 600 zł.	989	991.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	82 40	83 40
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m	328.—	330.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2775 —	2785 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	202 75	203 25
Lwów-Czern. kol. l. po 200 zł. a w.	31 —	2.1 50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr	246.75	247 25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	150 50	151.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	195 25	196 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.10	100 50
„ „ „ premiowe po 3 pr.	109.25	109.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	100 25	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	97.80	— —
„ „ „ „ po 5 pr.	—.—	100.50
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	—.—	100 50
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98 75	99.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	100.50	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.50	102 —
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.10	101.70
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101. —	102.—
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	102.—	102 35
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	102 50	103.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.70	100.30
„ „ po 100 zł. w. a.	100 40	101.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	99.25	99 75
dtto (Jarosław-Sokal)	95.50	96 —
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	82.60	83.10
z r. 1884	89.40	90 —
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	103 25	101 25
6. Losy.		
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	184. —	185 —
Clarego po 40 zł. m. k.	55 50	56.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	128 —	130.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	29.—	33 —
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.75	24 25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	23 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	57.50	58. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	54.50	55 50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19 —	19.50
„ „ węg. „ po 5 zł.	12 90	13.30
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.75	20 75
Salma po 40 zł. m. k.	61.75	62 25
St. Genois po 40 zł. m. k.	62.—	63.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	28.25	29.25
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	149.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	63.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	37.50	38 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	46 75	48 75
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	— —	—
Londyn za 10 ft. szt.	115 15	115 40
Paryż za 100 fr.	45.40 —	45.57 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.43 —	5.45 —
„ pełnej wagi	5 43.—	5.45 —
Korona	—.—.—	— — —
20-frankówka	9.11 —	9.12 50
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 6 października 1890.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor		—
Dukat cesarski men.		—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 33689 (5956 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. ogólnego austryackiego Zakładu kredytowego ziemskiego we Wiedniu, 4135 zł., 25399 zł. 33 ct., 585 zł., 5613 zł. 58 ct., 1050 zł. i 8916 zł. 15 ct. zpn, odbędzie się dnia 11 listopada 1890 i 11 grudnia 1890, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do p. Emilii Kubalskiej wedle wyk. hip. l. 622 II. należącej realności pod l. 684 2/4 we Lwowie położonej. Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 90.000 złr. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś nawet niżej ceny wywołania jednak nie niżej jak 30 000 zł. sprzedaną.

Jako wadyum 10prc. ceny wywołania złożone być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Dla wszystkich tych wierzycieli którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 30 czerwca 1890 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Balko kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Bliziński mianowany został.

We Lwowie, 30 sierpnia 1890.

L. 5213 (6570 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 6 listopada 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 11 grudnia 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności lk. 31 według wyk. hip. 156 gminy Rzeczyczany Piotra Sznicara własnej na rzecz Zakładu kredyt włościańskiego w likwidacyi pto. 6 rat po 15 zł. 59 ct. i reszty kapitału 186 zł. 49 ct. zpn.

Cena wywołania 400 zł. wa.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków, akt opisania wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus, registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem Dmytro Maksymowicz z Rzeczyczan.

Gródek, 12 czerwca 1890.

L. 3035 (6594 1–3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o 10 godzinie rano w dniu 21 października 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 listopada 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności w Wierzchowcach lk. 53 według wyk. hip. 17, 194 i 195 Wierzchowce Andrzeja Demków, Fedora Kulczyckiego i Hryńka Szczur własnej na rzecz ck. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 12 rat po 9 złr. 44 ct. i reszty 121 zł. 63 ct. zpn.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 10prc.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Felicyana Polańskiego.

Kopyczyńce, 24 czerwca 1890.

L. 2434 (6595 1—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 21 października 1890 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 26 listopada 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. 564 gmina Chorostków w całości, tudzież połowy realności wyk. hip. 565 tejże gminy Dmytry Kornyły własnej, na rzecz ck. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 8 rat po 13 złr. 33 ct. z pn.

Cena wywołania realności ad a) 430 złr. zaś połowy realności pod b) 17 zł. 50 ct. wadyum 10prc.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusad. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Felicyana Polańskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 27 kwietnia 1890.

L. 19946 (6490 3—3)

Celem zabezpieczenia poboru podatku konsumcyjnego od rzezi bydła i wyrębu mięsa w myśl ustawy z 15 czerwca 1877 Dz. p. p. nr. 60 na przeciąg roku 1891 lub na lata 1891, 1892 i 1893 z prawem wypowiedzenia lub też bezwarunkowo na trzy lata to jest 1891 do incl. 1893 ogłasza się niniejszem w okręgach niżej wykazanych publiczną licytacyę pod następującymi warunkami:

Do dzierżawy przypuszcza się każdego, który wedle ustaw od zawarcia kontraktów wykluczonym nie jest.

Chęć mający licytowania wykazać się winien przed komisyą licytacyjną kwitem kasowym ze złożonego 10 prc. wadyum, które stanowić może gotówka lub też efekta na kaucyę się kwalifikujące.

Zastępcy winni wykazać się przy licytacyi pełnomocnictwem legalizowanem sądownie lub notaryalnie.

Pisemne oferty zaopatrzone w 10 prc. wadyum należy wnieść do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie najdalej do 15 października 1890 do godziny 1 z południa.

O bliższych waruukach dzierżawy i spisie miejscowości w pojedynczych okręgach położonych można się poinformować w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie lub też we wszystkich Nadzorach straży skarbowej tutejszego powiatu.

Liczba porząd.	Przedmiot dzierżawy	Nazwa okręgu dzierżawnego z przynależnemi miejscami mianowicie	Cena fiskalna opłacić się mającego podatku		Wadyum złożyć się mające	Dzień, miesiąc, godzina i miejsce odbyć się mającej licytacyi
			zł.	ct.		
1	Pobór podatku spożywczego od rzezi bydła i wyrębu mięsa	Dawidów z 8 miejscowościami	90	—	9	Licytacya ustna odbędzie się dnia 16 października 1890 od godziny 9 rano do 2 z południa w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.
2		Chodorów z 31 miejscowościami	1551	75	155	
3		Gródek z 46 miejscowościami	9517	—	951	
4		Kulików z 33 miejscowościami	1635	—	163	
5		Mikołajów z 14 miejscowościami	1432	50	143	
6		Nawarya z 25 miejscowościami	788	-	78	
7		Rozdół z 13 miejscowościami	2207	36	210	
8		Żydaczów z 21 miejscowościami	1006	75	100	

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 2 października 1890.

L. 19946/90 (6490 3—3)

Celem zabezpieczenia poboru podatku konsumcyjnego od wina i moszczu winnego i owocowego w myśl ustawy z 17 lipca 1862 Dz. p. p. nr. 55 i ustawy z 8 maja 1875 Dz. p. p. nr. 85 a to na przeciąg roku 1891 lub też na lata 1891 1892 i 1893 z prawem wypowiedzenia lub też bezwarunkowo na trzy lata to jest 1891 do ind. 1893 ogłasza się niniejszem w okręgach niżej wykazanych publiczną licytacyę pod następującemi warunkami:

1. Do dzierżawy przypuszcza się każdego, który wedle ustaw od zawarcia kontraktów wykluczonym nie jest.

2. Chęć mający licytowania wykazać się winien przed komisyą licytacyjną kwitem kasowym ze złożonego 10prc. wadyum, które stanowić może gotówka lub też efekta na kaucyę się kwalifikujące.

3. Zastępcy winni wykazać się przy licytacyi pełnomocnictwem legalizowanem sądownie lub notaryalnie.

4. Pisemne oferty zaopatrzone w 10prc. wadyum należy wnieść do Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie najdalej do 15 października 1890 do godziny 1 z południa.

5. O bliższych warunkach dzierżawy i spisie miejscowości w pojedynczych okręgach położonych możua się poinformować w c. k. powiatowoj Dyrekcyi skarbu we Lwowie lub też we wszystkich nadzorach straży skarbowej tutejszego powiatu.

W y k a z

L. porz.	Przedmiot dzierżawy	Nazwa okręgu dzierżawnego z przynależnemi miejscowościami mianowicie:	Cena fiskalna opłacić się mającego podatku		Wadyum złożyć się mające	Dzień, miesiąc godzina i miejsce odbyć się mającej licytacyi
			zł.	ct.		
1	Pobór podatku spożywczego od wina i winnego i owocowego moszczu	Bóbrka z 5 miejscowościami	91	—	9	Licytacya ustna odbędzie się dnia 16go października 1890 od godziny 9 rano do 2 z południa w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.
2		Chodorów z Brzozdowcami	120	60	12	
3		Dawidów z 8 miejscowościami	10	—	1	
4		Lwów „Rajon“ z 37 miejscowościami	1625	—	162	
5		Kulików z 33 miejscowościami	5	—	1	
6		Nawarya	11	10	1	
7		Strzeliska z 19 miejscowościami	25	27	3	
8		Żółkiew	93	—	9	
9		Żydaczów z 5 miejscowościami	50	50	5	

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu

Lwów, dnia 2 października 1890

L. 7469 (6440 3—3)

Na zaspokojenie kosztów sporu 52 zł. 46 ct. z pn. Emilii Jurkiewicz przyznanych odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 7go listopada i 5 grudnia 1890 licytacyjna sprzedaż 1/3 idealnej części realności dłużniczek Franciszki Horodzikiewicz i Maryanny Sniadanko własnej pod l. 478 w Jarosławiu na góı n. leżajsk. przedmieściu położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania 160 zł.

Bliższe warunki akt opisanej detaksacyi dostarczy registratura.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, 20 sierpnia 1890.

Ł. 16713 (6420 2—3)

C. k, Sąd powiatowy miejski delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie reszty wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego z sumy 600 zł. z należytościami do datkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności l. w. hip. 87 gminy Rzuchowa Rafała Friesa w Rzuchowej własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w Sądzie w dwóch terminach, a to dnia 7 listopada i 5 grudnia 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 1000 zł., poniżej; której w terminie pierwszym realność sprzedana nie będzie, w drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 100 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w tus. registraturze.

Tarnów, 24 września 1890.

17869 (6263 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Dawida Osterweila w kwocie 148 zł., dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna sumy 175 zł. wa. w poz. 1 karty ciężarów whl. 30 ks. gr. gm. kat. Tarnowa obejmującego realność Józefy z Misiewiczów Kulmowej własną, na rzecz Stefana czyli Szczepana Klausa zahipotekowanej.

Sprzedaż ta odbędzie się w Sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 10 listopada 1890 i w dniu 10 grudnia 1890 każdym razem o godz. 10 przed południem w tut. Sądzie.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota nominalna 175 zł., kwota ta stanowi zaraz m najniższą cenę kupna, która na pierwszym terminie licytacyjnym ofiarowaną być może.

Na drugim terminie licytacyjnym nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek cenę najwyżej ofiarowaną.

Wadyum wynosi 17 zł. 50 ct.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Tarnów, dnia 18 września 1890.

L. 7296 (6516 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięweźmie celem zaspokojenia sumy 5 złr. 37 ct. i 7 złr. 4 ct. wa. z pn. przez Hryńka Koszyla względnie tegoż cesyonaryusza Dawida Schachta przeciw Teresie 1o Czornej 2śl. Kisil względnie jej spadkobierców oświadczonym ato małoletnim Nastce Kisil przez opiekuna Stefana Mazura zastępywanym i pełnoletnim Hanuśce Zub, Maryi Haiczce, Kaśce Kisil i Iwanowi Kisil tudzież Hryńkowi Haiczce wywalczonej w tusądowej kancelaryi w dniu 21 października i 25 listopada 1890 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową licytacyę ciała hipotecznego objętego wykazem hipotecznym l. 113 ks. gr. gm. Piaski a Teresy 1o Czornej 2śl. Kisil własnego tudzież ciała hipotecznego objętego l. wyk. 110 księgi gr. gminy Piaski a Hryńka Haiczki własnego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa ato ciała tab. lwh. 110 w kwocie 50 zł. a ciała tab. lwh. 113 w kwocie 210 zł. wa. zaś zakład wynosi dla ciała hipotecznego objętego wykazem hip. l. 113 ks. gr. gm. Piaski okrągłą kwotę 21 zł. wa. zaś dla ciała hipotecznego objętego wykazem hip. l. 110 ks. gr. gminy Piaski okrągłą kwotę 5 zł. wa.

Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Filipa Simona ze Szczerca.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Szczerzec, 23 sierpnia 1890.

L. 6146 (6496 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zarządził celem wydobycia wierzytelności nielet. Karoliny Finkler, Maryi Finkler i Rozalii Finkler pto 1500 zł. wa. przymusowy jawny przetarg ciała hipotecznego objętego wykazem hip. l. 349 ks. gr. dla gminy miasta Złoczowa, dłużniczki Sprinze Zipper zam. Blummenblatt własnego na rzecz Karoliny, Maryi i Rozalii Finklerów na dniu 27 października i 24 listopada 1890 każdym razem od godziny 10 z rana.

Cena wywołania 2008 zł. 33 ct., poręczne 201 zł. wa.

W drugim terminie przetargowym przedmiot sprzedaży może być pozbytym nawet poniżej ceny wywołania.

Resztę warunków przetargu wyciąg hip. przedmiotu sprzedaży i inne dotyczne akta wolno przeglądnąć w registraturze tegoż ck. sądu obwodowego.

Otem zawiadamia się też wszystkich niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby po dniu 29 września 1888 nabyli prawa rzeczowe na pomienionym ciele hip. lub którymby niniejsza przetargowa, albo uchwały w sprawie tej później wydać się mające z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły z nadmieniem iż dla nich ustanowiono kuratorem adw. dr. Wesołowskiego z substytucyą adw. dra Mijakowskiego w Złoczowie.

Złoczów, 13 września 1890.

L. 14445 (6500 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 122 złr. 36 ct. z pn. odbędzie się w tutejs. sądzie dnia 3 listopada i 2 grudnia 1890, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności dłużnika Ołeksy Mucaka a względuie tegoż spadkobierców Oryny Mucak Szylkiewicz i małolet. Naści i Katarzyny Mucaków własnej w Martynowie starym pod l. k. 32 położonej wyk. hip. l. 96 objętej.

Cena wywołania wynosi 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny są złożone w sądzie do przejrzenia A dla wierzycieli tych którzyby po dniu 29 listopada 1889 jako dniu wystawienia wypisu hipotecznego prawa zastawu na rzeczonej realności nabyli, lub którymby rezolucya ta sprzedaż zarządająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się p. Burzyńskiego kuratorem w tej sprawie.

Bursztyn, dnia 30 stycznia 1890.

L. 2982 (6497 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Izraela Dawida w kwocie 12 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 3 listopada i 2 grudnia 1890, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności dłużnika Karola Miśkiewicza recte Miśków własnej w Martynowie nowym pod lk. 16 położonej wykazem hip. lw. 192 i połowy wyk. hip. lw. 190 objętej.

Cena wywołania wynosi 177 zł.

Wadyum 17 zł. 70 ct.

Resztę warunków i protokół opisu i oszacowania są złożone w sądzie do przejrzenia. A dla wierzycieli tych którzyby po dniu 26 listopada 1888 jako dniu wystawienia wypisu hip. prawa zastawu na rzeczonej realności nabyli lub którymby rezolucya ta sprzedaż zarządzająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się p. Franciszka Burzyńskiego ck. notaryusza w Bursztynie kuratorem w tej sprawie.

Bursztyn, dnia 25 stycznia 1890.

L. 6584 (6378 3—3)

Dnia 7 listopada i 12 grudnia 1890 każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności w Podołanach położonej whl. 22 objętej. Walentego Wojasa własnej, na pokrycie pretensyi kasy Oszczędności w Bochni pto 60 zł. z pn. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania 62 zł. lub wyżej, zaś na drugim terminie także poniżej tej ceny.

Wadyum wynosi 6 zł.

Kurator wierzycieli niewiadomych miejscowy kandydat notar. p. Jan Glaser.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 21 września 1890.

L. 8233 (6498 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 3 listopada 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 grudnia 1890 nawet poniżej, lecz nie niżej 1/3 części takowej, licytacya realności l. 145 według wyk. hip. 297 księgi gruntowej gm. katastralnej Bukaczowce Jakóba Cudika własnej. na rzecz p. Oswalda Paulego pto 1000 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 4080 zł.

Wadyum 408 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli tych, którzyby po dniu 9go lutego 1889, jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego prawo zastawu na rzeczonej realności nabyli, lub którymby uchwała ta sprzedaż zarządzający z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, oraz dla wierzycieli hipotecznych. z życia i miejsca pobytu niewiadomych, ustanowiono kuratorem p. Franciszka Burzyńskiego ck. notaryusza w Bursztynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Bursztyn, 24 sierpnia 1890.

L. 3512 (6542 2—3)

W dniach 27 października i 1go grudnia 1890 o 10 z rana odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Chaji Schreiber w kwocie 15 zł. 87 ct. z pn., publiczna licytacya połowy realności lwh. 83 i 46/120 części realności lwh. 39 w Alwerni Wincentego Wróblewskiego własnych.

Cena wywołania 100 zł. i 99 zł.

Wadyum 10 zł. i 9 zł. 90 ct.

Wyciąg hipoteczny i warunki w registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 20 sierpnia 1890.

L. 4087 (6541 1—3)

W dniach 27 października i 1 grudnia 1890 o 10 z rana odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Jana i Anny Byliców w kwecie 210 zł. z pn., publiczna licytacya realności Szczepana Siodłaka lwh. 137 w Nielepicach.

Cena wywołania 130 zł.

Wadyum 13 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki w registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 28 sierpnia 1800.

L. 1442 (6501 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 7 rat po 16 zł. 25 ct. i reszty kapitału 237 zł. 86 ct. z pn., odbędzie się w tut. Sądzie dnia 3 listopada i 2go grudnia 1890 każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzeda żprzez licytacyę realności solidarnego dłużnika Jana Rolskiego wedle wyk. hip, l. 148 w całości a wedle wyk. hip. l, 157 w połowie własnej, w Słobodzie bołszowieckiej pod l. kons. 29/21 subr. 138 położonej, wykazem hipotecznym l. 148 i 157 objętej.

Cena wywołania wynosi 450 zł.

Wadyum 45 zł.

Resztę warunków i protokół opisu i oszacowania są złożone w Sądzie do przejrzenia.

A dla wierzycieli tych, którzyby po dniu 28 stycznia 1890 jako dniu wystawienia wypisu hipotecznego prawa zastawu na rzeczonej realności nabyli, lub którymby rezolucya ta sprzedaż zarządzająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się Franciszka Burzyńskiego kuratorem w tej sprawie.

Bursztyn, 6 marca 1890.

L. 1443 (6502 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz, gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 7 rat po 9 zł. 75 ct. z pn. i reszty kapitału 106 zł. 54 ct., odbędzie się w tut. Sądzie dnia 3 listopada i 2 grudnia 1890 każdym razem o god. 10 przed południem przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności dłużniczej Maryana Markowskiego w Słobódce bołszowieckiej pod l. kons. 23/27 subr. 130 położonej, wedle wykazu hipoteczego l. 126 w całości i 125 w połowie do tego dłużnika należącej.

Cena wywołania wynosi 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Reszta warunków i wyciąg tabularny są złożone w Sądzie do przejrzenia.

A dla wierzycieli tych. którzyby po dniu 28 stycznia 1890 jako dniu wystawienia wypisu hipotecznego prawa zastawu na rzeczonej realności nabyli lub którymby rezolucya ta, sprzedaż zarządzająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się Franciszka Burzyńskiego kuratorem w tej sprawie.

Bursztyn, 6 marca 1890.

L. 4395 (6504 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi we Lwowie, a mianowicie 28 rat po 9 zł. wa. z pn., odbędzie się w tut. Sądzie dnia 3 listopada i 2 grudnia 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem pzymusowa sprzedaż przez licytacyę realności dłużnika Wojciecha Janowicza a względnie objętej tegoż masy spadkowej własnej, w Podmichałowcach pod l. koną. 45 sub. 36/109 położonej, wykazem hipotecznym l. 86 w całości, wykazem hip. 87 w 1/4 części i wyk. hip. 88 w 2/16 częściach objętej.

Cena wywołania wynosi 207 zł. 50 ct.

Wadyum 20 zł. 75 ct.

Resztę warunków i protokół opisu i oszacowania są złożone w Sądzie do przejrzenia

A dla wierzycieli tych, którzyby po dniu 21 marca 1889 jako dniu wystawienia wypisu hipot. prawa zastawu na rzeczonej realności nabyli lub którymby rezolucya ta sprzedaż zarządzająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła ustanawia usię p. Franciszka Burzyńskiego c. k. notaryusz w Bursztynie kuratorem w tej sprawie.

Bursztyn, dnia 20 stycznia 1890.

L. 8555 (6514 1—3)

W dniach 4go listopada i 9 grudnia 1890 o godz. 10 tej rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod lk. 49 w Żołyni położona wyk. hip. l. 1102 objęta Getza Stillera własna, na zaspokojknie pretensyi Gustawa Niesnera w kwotach 275 i 275 zł. 60 wa. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 775 zł.

Wadyum 77 zł. 50 ct. wa.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze tutejszosądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 26 września 1890.

L. 8511 (6568 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 16 rat po 12 zł. 38 ct. i kapitału w kwocie 150 zł. 64 ct. zpn. odbędzie się dnia 28 października i 25 listopada 1890 zawsze o 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużniczki Franciszki Kiełbickiej, jako deklarowanej spadkobierczyni Wojciecha Skupskiego własnej wyk. hip. l. 645 gminy kat. Jezierzany objętej, która przy przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1059 zł.

Zakład wynosi 105 zł. 90 c.t

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Orłowski.

Borszczów, 30 sierpnia 1890.

L. 3108 (6576 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Wojciecha Kmiecia w kwocie 20 zł. przeprowadzoną będzie w gmachu sądowym dnia 3 listopada i 3 grudnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacyjna sprzedaż 1/3 części realności objętej wykazem hipotecznym 54 w Czernichowie należącej do Justyny Zabagłowej.

Cenę wywołania wynosi kwota 141 zł. 42½ ct.

Wadyum 14 zł. 14 ct.

Dalsze warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Liszki, 25 września 1890.

L, 412 (6607)

W celu zabezpieczenia dostawy materyałów i niektórych sprzętów potrzebnych podpisanemu c. k. Zarządowi salinarnemu w roku 1891 odbędzie się publiczna licytacya za pomocą pisemnych ofert dnia 24 października 1890.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w kancelaryi ck. Zarządu salinarnego w godzinach urzędowych.

C. k. Zarząd salinarny.

Stebnik, dnia 10 października 1890.

L. 4530 (6531 1—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności masy konkursowej towarzystwa gal, kasy zaliczkowej we Lwowie w kwocie 291 złr. 1 ct. wa. z pn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniach: 6 listopada i 17 grudnia 1890, o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. d: 99 wyk. hip. l. 39 gminy Horodysławice objętego, spadkobierców Oleksy Gulowatego własnego gospodarstwa pod ld. 130 wyk. hip. l. 64 tej samej gminy objętego, Michała Jawnego także Koniuch zwanego własnego i ciała hip. wyk. hip. l. 280 Judy Herscha Kleina własnego z tem, że cenę wywołania stano wi kwota 500 zł. 935 zł. i 40 zł. poręczne 50 zł., 94 zł. i 4 zł. wa. i że gospodarstwa powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim termisie i niżej ceny wywołania sprzedane zostaną,

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.

Reszta warunków w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 15 września 1889.

L. 1520 (6545 1—3)

Oleski c. k. ąd powiatowy uwiadamia, iż celem wydobycia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi, a mianowicie sześciu rat po 25 złr. zapadłych 1 kwietnia i 1 października 1887 1888 i 1889 z pn. przymusowa sprzedaż realności, objętej, wykazem hipotecznym l. 596 gminy katastralnej Usznia ułużnika Jacka Petelickiego własnej dnia 6 listopada i 5 grudnia 1890, każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowem zostanie przedsięwziętą.

Cenę wywołania stanowi kwota 1550 złot. reń.

Wadyum 155 zł.

Resztę warunków, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Olesko, 30 czerwca 1890.

L. 6262 (6532 1—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności masy konkursowej towarzystwa gal. kasy zaliczkowej we Lwowie w kwocie 386 zł. w. a. z pn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniu 6 listopada i 11 grudnia 1890 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod ld. 136 wyk. hip. l. 197 gminy Horodysławice objętego dłużnika Lejby Schlittena własnego I. ciała hip. whl. 78 tej samej gminy objętego Mikołaja Kizymy własnego i I. ciała hip. whl. 45 tejże gminy objętego Seńka Hirnego własnego z tem, że cenę wywołania stanowi kwota 2090 zł. 1089 zł. i 1121 zł., zaś poręczne 209 złr., 109 złr. i 113 złr. wa. i że gospodarstwa powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

Kurator powyższych wierzycieli Teofil Waydowski ck. notaryusz w Bóbrce.

Reszta warunków w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Bóbrka, dnia 30 maja 1889.

L. 3770 (6533 1—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności masy konkursowej towarzystwa gal. kasy zaliczkowej we Lwowie w kwocie 109 zł. 18 i pół ct. wa. z pn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniu 6 listopada i 11 grudnia 1890, o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod ld. 109 wyk. hip. l. 95 gminy Horodysławice objętego, dłużnika Mikołaja Korsaka syna Jacka własnego, gospodarstwa pod ld. 7 wyk. hip. l. 20 objętego Hawryły Burego, Feśki Dziadyk, i Hanuśki Siajkało własnego i ciała hip. wyk. hip. l. 331 Izraela Kleina własnego z tem, że cenę wywołania stanowi kwota 800 złr. 916 zł. i 70 zł., poręczne 80 zł., 92 złr. i 7 zł. wa. i że gospodarstwa powyższe na pierwszym terminie tylko za wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski ck. notaryusz w Bóbrce.

Resztę warunków w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 24 sierpnia 1889.

L. 4180 (6505 1—3)

W dniach 6 listopada 1890 i 10 grudnia 1890 odbędzie się w Sądzie tutbjszym o godzinie 10tej przed południem na rzecz Kelmana Rosenberga pto 183 zł. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę reajności pod lk. 104/50 w Wysocku wyżnem położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej z wszelkiemi do realności tej należącemi a w protokole zastawniczego opisania z dnia 18 maja 1881 l. 1986 i w protokole oszacowania z dnia 20 maja 1885 l. 2334 bliżej oznaczonymi budynkami i gruntami z wyjątkiem:

a) gruntu zwanego „Hrebiwskie“ pod poz. 3 protokołu zastawniczego opisania określonego;

b) gruntu „Sałaszyszcze“ pod poz. 12 tegoż protokołu i

c) młyna pod poz. 19 tegoż protokołu z tem, że na pierwszym terminie realności ta tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3275 złr., wadyum zaś 327 złr. 50 ct. wa

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż protokoła opisania i oszacowania można w tutejszosądowej registraturze przeglądnąć.

Borynia, dnia 7 sierpnia 1890.

L. 5773 (6571 1—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Grodek bei Lemberg wird hiemit bekannt gegeben dass am 6 November 1890 und um 9 Dezember 1890 jedesmal im 10 Uhr Vormittags die öffentliche Feilbiethung:

I. a) der 3/170 Theile des dem Gregor Ustrzycki gehörig gewesenen Viertelst der Realität sub C nr. 18 in Grodek Gründsbuchs Einlage 1409 der Katastralgemeinde Grodek.

b) des 1/10 Theiles des der Marya Tyńska gehörig gewesenen Viertels der Realität sub CNr. 18 in Grodek Grundbuchs-Einlage 1409 der Katastralgemeinde Grodek.

c) des 1/120 Theiles des der Maria Ustrzycka gehörig gewesenen Viertels der Realität sub CNr. 18 Grundbuchs-Einlage 1409 der Katastral-Gemeinde Grodek — somit zusammen der 16/480 Theile der Realität sub CNr. 18 Grundbuchs-Einlage 1409 der Katastralgemeinde Grodek.

II. Der 3/120 Theile, der der Anna Ustrzycka gehörig gewesenen Hälfte, somit der 3/240 Theile der Realität sub CNr. 28 Grundbuchs-Einlage 1995 der Stadtgemeinde Grodek.

III. Der 3/120 Theile, der der Anna Ustrzycka gehörig gewesenen Hälfte, somit der 3/240 Theile des in der Lemberger Vorstadt in Grodek sub CNr. 244 gelegenen Grundstückes Grundbuchseinlage 2135 der Katastral-Gemeinde Grodek, bei welcher die feilzubiethenden Realitätsantheile, und zwar, beim ersten Termine nur über oder um den Schätzungswerth, beim zweiten auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Der Ausrufungspreis der sub I. angeführten Realitätsantheile ist der Betrag von 233 fl. 40 kr., der sub II angeführten der Betrag von 39 fl. 38¼ kr., und der sub III angeführten der Betrag von 33 fl. 14¼ kr. ö. W.

Die übrigen Lizitationsbedingnisse und der Tabularextrakt erliegen in der hiergerichtlichen Registratur.

Zum Curator der Tabulargläubiger ist Advokat Dr. Lewandowski aus Grodek bestellt.

Grodek, am 7 Juli 1890.

L. 17382 (6222 1—3)

C. k, Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomosci, że na zaspokojenie wierzytelności Banku austr. węgierskiego we Wiedniu w resztującej kwocie 10669 zł. 23 ct. aw. zpn. rozpisaną została ponowna egzekucyjna sprzedaż dóbr „Brnik“ w powiecie dąbrowskim położonych dłużniczki Felicyi Markiewiczowej zamężnej Lubomirskiej własnych.

Sprzedaż odbędzie się przez publiczną licytacyą w tut. c. k. sądzie obwodowym w dwóch terminach a mianowicie dnia 10 listopada 1890 i dnia 9 grudnia 1890 roku każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość przy udzieleniu pożyczki przez austr. węg. Bank przyjęta w kwocie 37000 zł. aw. poniżej której dobra rzeczone na pierwszym terminie licytacyjnym sprzedanemi nie zostaną. Na drugim terminie sprzedane zostaną egzekwowane dobra także niżej powyższej sumy z uwzględnieniem jednak przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 1887 nr. 74 d. u. p.

Wadyum wynosi 3700 zł. aw.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w tutejszej registraturze.

Tarnów, dnia 18 września 1890.

L. 6031 (6288 1—3

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 100 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Jana Pacuła w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 88, 473 i 474 gm. kat. Lanckorona objętych dłużników Jędrzeja i Agnieszki Naculów własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 10 listopada i dnia 15 grudnia 1890 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. adwokst dr. Silberfeld w Kalwaryi

Wadyum wynosi co do realności lwh. 88 zł. 33 co do realności lwh. 473. 16 zł. co do realności lwh. 474. 6 zł. aw.

C. k. Sąd powiatowy.

Kalwarya, dnia 11 września 1890.

L. 4545 (6229 1—3)

C. k. Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę należących do Maryanny z Matusiaków Szlagórowej połowy relanoścink. i lwh. 200, 1/6 części realności lwh. 556 i 1/4 części realności lwh. 557 objętych w Czańcu położonych na zaspokojenie sumy 120 zł. wa. zpn. w sądzie w dwóch terminach dnia 10 listopada 1890 i 19 grudnia 1890, na drugim poniżej cen szacunkowych, każdym razem o godz. 10 rano.

Ceny wywołania 386 zł. 60 ct., 5 zł. 61½ ct. 6 zł. 7½ ct.

Wadyum łącznie 40 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono notaryusza Juliana Sporna z Kęt.

C. k. Sąd powiatowy.

Kęty, 14 września 1890.

L. 38612 (6552 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia kosztów 15 zł. 51 ct,, 10 złr. 53 ct., 6 zł. 87 ct., 44 zł. 13 ct., 4 zł. 47 ct., 4 zł. 52 ct., 5 zł. 44 ct., 6 zł., 72 ct. i 6 zł. 66 ct. po strąceniu kwoty 71 złr. odbędzie się dnia 20 listopada i 11 grudnia 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Antoniego i Katarzyny Jurkiewiczów wedle wyk. hip. l. 697 I. B. poz. 4 należących 2/5 z 3/9 części realności pod l. 818¼ we Lwowie położonej, że na pierwszym terminie części te realności tylko wyżej ceny wywołania 171 zł. 75 ct. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś nawet niżej ceny wywołania sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 17 zł. 17 ct. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 26 sierpnia 1890 rzeczowe prawa na wspomnianych częściach realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Tabaczynski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Krosiński mianowany został.

We Lwowie, 20 września 1890.

L. 3033 (6513 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 21 października 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 listopada 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 29 według wykazu hipotecznego 83 gminy Wierzchowce Franciszka Potykuckiego własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 4 rat po 9 zł. 75 ct. z pn.

Cena wywołania 225 zł.

Wadyum 22 zł. 50 ct.

Kopyczyńce, 26 czerwca 1890.

L. 4758 (6547 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 21 października 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 listopada 1890 nawet poniżej takowej licytacya dwóch nie wydzielonych części relności l. 32 według wyk. hip. 316 Samuela i Baili Bleich własnych na rzecz Isaaka Goldberga pto 115 zł. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Polańskiego.

Kopyczyńce, 20 lipca 1890.

L. 3593 (6543 2—3)

W dniach 27 października i 1 grudnia 1890 o 10 z rana odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Feiwla Hallmana w kwocie 30 zł. z pn. publiczna licytacya 2/6 części realności Jana Kalemby lwh. 156 w Woli filipowskiej.

Cena wywołania 453 zł. 34 ct.

Wadyum 45 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki w registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 20 sierpnia 1890.

L. 4086 (6540 2—3)

W dniach 27go października i 1 grudnia 1890 o 10 z rana odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Wojciecha i Maryanny Walkowiczów w kwocie 8, 3 i 2 zł. 57½, 25½, 28½ zł. z pn., publiczna licytacya realności Stanisława i Katarzyny Krasoniów lwh. 187 w Porembie.

Cena wywołania 60 zł.

Wadyum 6 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki w registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 20 sierpnia 1890.

Konkursa.

L. 934 (6488 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich w tłumackim okręgu szkolnym:

1) Przy szkole 4klas. w Tłumaczu 2 posady młodszych nauczycieli z płacą po 270 zł. i 10 prc. na pomieszkanie:

2) Przy szkołach 1klasowych etatowych z wolnem pomieszkaniem;

a) w Bortnikach gotówką 300 zł.
b) Delawie „ 300 zł.
c) Horyhladach „ 300 zł.
d) Hostowie „ 300 zł.
e) Jezierzanach „ 300 zł.
f) Kolińcach „ 300 zł.
g) Kutyskach „ 300 zł.
h) Oknianach „ 300 zł.
i) Strychańcach „ 300 zł.
k) Grabiczu „ 298 zł. 12 ct. za grunt 1 zł. 88 ct.
l) Ladzkie szlacheckie gotówką 294 zł. 14 ct. za grunt 5 zł. 81 ct.
m) Oleszowie gotówką 300 zł.
n) Tarnowicy polnej gotówką 282 zł. za zboże 18 zł.
o) Roszniowie gotówką 290 zł. za zboże 10 zł.

3) Przy szkołach filialnych w Markowcach i Woronie z płacą po 250 zł.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o jednę z powyższych posad winni wnieść podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Tłumaczu najpóźniej do 15 listopada 1890.

Tłumacz, dnia 28 września 1890.

C. k. Starosta i Przewodniczący Rady szkolnej okręgowej.

L. 40108 (6523 3—3)

W celu nadania posady Dyrektora krajowego archiwum aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie ogłasza się niniejszem konkurs.

Kompetenci o tę posadę z którą połączona jest remuneracya w rocznej kwocie tysiąca (1000) zł. aw. bez prawa do emerytury i bez wszelkich dodatków, winni złożyć metrykę chrztu i wykazać, iż są historykami lub prawnikami którzy swemi naukowemi pracami w dziedzinie historyi polskiej lub prawa polskiego złożyli dowody, że czynnościami archiwalnemi zdołają kierować z umiejętną metodą i rozumieniem przedmiotu.

Bliższe określenie praw i obowiązków Dyrektora zawarte jest w uchwale Wys. Sejmu z dnia 21 sierpnia 1877.

Podania należy wnosić do Wydziału krajowego najdalej do dnia 30 listopada 1890.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 30 września 1890.

L. 698 (6517 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela języka ruskiego jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej jako przedmiotu pobocznego w c. k. gimnazyum w Przemyślu ewentualnie na takąż posadę w innej szkole średniej opróżnić się mogącą.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 (D. u. p. nr. 46) i z dnia 15 kwietnia 1973 (Dz. up. nr. 48).

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść podanie zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem swej Dyrekcyi do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 10 listopada br.

Z Prezydyum c. k. krajowej Rady szkolnej.

Lwów, 6 października 1890.

L. 34921 (6579 1—3)

Konknrs na posady ekspedyentów:

a) przy ck. Urzędzie pocztowym w Gawłowie nowym w powiecie Bocheńskim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 fl. z płacą rocznych 150 fl. i ryczałtu kancelaryjnego 40 fl.

b) w Chrostowej w powiecie Bocheńskim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 złr. z płacą rocznych 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 złr. i wynagrodzenia 200 złr. na codziennego posłańca pieszego do Bochni i napowrót.

Podanie należy wnieść najpózniej do 25 października w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 6 października 1890.

L. 789 (6524 1—3)

Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do dnia 15 listopada 1890.

I. Przy szkołach jednoklasowych etatowych z roczną płacą w kwocie 300 zł. i wolnem pomieszkaniem: 1) w Bełzcu (wartość zboża wliczona do płacy wynosi 60 zł.) 2) Bruckenthalu (dochód z gruntu szkolnego wliczony do płacy wynosi 18 zł. 85 ct. wartość zboża 64 zł.) 3) Chlewczanach (wartość zboża 54 zł.) 4) Korczminie, 5) Lubyczy wsi, 6) Smolinie, 7) Ulicku seredkiewicz, 8) Żurawcach (dochód z gruntu szkolnego wliczony do płacy wynosi 10 zł. wartość zboża 54 zł.), 9) Ulhówku.

II. Przy szkołach filialnych z roczną płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem: 1) w Horodzowie (dochód z gruntu szkolnego wliczony do płacy wynosi 6 zł. 19 ct. wartość zboża 32 zł. 50 ct. 2) Hrebennem (dochód z gruntu szkolnego 3 zł. 61 ct.) 3) Machnowie (dochód z gruntu szkolnego wynosi 10 zł. wartość zboża 45 zł.) 4) Poddębcach (wartość zboża wynosi 90 zł.) 5) Stajach (wartość zboża wynosi 20 zł.), 6) Szczepiatynie (wartość zboża wynosi 54 zł.) 7) Tarnoszynie (wartość zboża wynosi 83 zł. 40 ct.) 8) Michałówce, 9) Korczowie (wartość zboża wynosi 35 zł. 10) Wróblaczynie.

III. Przy szkole 2 klasowej etatowej w Wulce mazowieckiej posada nauczyciela kierującego z roczną płacą w kwocie 300 zł. dodatkiem za kierownctwo w kwocie 40 zł. i wolnem pomieszkaniem (dochód z gruntu wliczony do płacy wynosi 9 zł. 67 ct. wartość drzewa opałowego 6 zł.) b) Posada nauczyciela młodszego z roczną płacą w kwocie 200 zł. i wolnem pomieszkaniem.

IV. Przy szkołach 2klasowych posada młodszego nauczyciela z roczną płacą 270 zł. i 10 prc. dodatkiem na mieszkanie 1. w Magierowie, 2. Niemirowie.

W szkołach ludowych w Bełzcu, Tarnoszynie i Magierowie jest język polski, w Bruckenthalu i Michałówce język niemiecki w innych szkołach jest język ruski językiem wykładowym.

Kandydaci (kandydatki) winni wnieść należycie udokumentowane padania, za pośrednictwem swej Władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Rawie.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Rawie, dnia 30 września 1890.

L. 952 (6581 1—4)

Przy c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie jest do obsadzenia systemizowana posada strażnika cywilno-policyjnego, z płacą rocznych 360 zł. i dodatkiem aktywalnym 90 zł.

Ubiegający się o tę posadę, dla której w myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 zastrzeżone jest pierwszeństwo wysłużonym podoficerom, przed innymi kompetentami, mają wnieść swe podania, jeżeli nie są w stosunku służbowym bezpośrednio, w przeciwnym zaś razie za pośrednictwem swej przełożonej Władzy, do Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie, najpóźniej do dnia 15 listopada 1890 r.

Kandydaci mają załączyć do podania:

Swiadectwo moralności, świadectwo fizycznego uzdolnienia, wydane przez lekarza rządowego wreszcie dowody znajomości języków: polskiego, ruskiego, i niemieckiego.

Wysłużeni wojskowi winni dołączyć certyfikat, stwierdzający ich uprawnienie do ubiegania się o wspomnioną posadę.

Z Prezydyum c. k. Dyrekcyi Policyi.

Lwów, dnia 9 października 1890.

L. 648 (6525 1—3)

Reskryptem Wysokiego c. k. Ministersta Wyznań i Oświaty z dnia 25 maja b. r. l. 660 ma być od dnia 1 stycznia 1891 r. systemizowaną posada stałego sługi przy katedrże patologii ogólnej i doświadczalnej w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Z posadą tą połączona jest płaca roczna 300 zł. oraz dodatek aktywalny 75 zł. Mieszkanie w naturze przyznane będzie słudze tylko w razie możności o ile w budynku zakładu będą na ten cel odpowiednie ubikacye do dyspazycyi.

Ubiegający się o tę posadę zastrzeżoną na mocy ustawy z 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. P. P. dla wysłużonych podoficerów c i k. armii, winien:

a) udowodnić, że przez czas dłuższy pełnił taką służbę w jakimś zakładzie zajmującym się wiwisekcyami, mikroskopowaniem i badaniami na trupach ludzkich, a tem samem, że zna obowiązki z nią połączone (jak n. p. dostarczanie pielęgnowanie i utrzymywanie w największym porządku zwierząt do wiwisekcyi przeznaczonych, utrzymanie w czystości i porządku instrumentów i aparatów do doświadczeń potrzebnych, wykonywanie ich adaptacyi i konstrukcyi, umiejętność obchodzenia się ze szkłem, dostarczanie części i organów z trupów ludzkich, co pociąga za sobą potrzebę pewnej wprawy sekcyjnej i składu ciała ludzkiego; znajomość obchodzenia się z aparatami mikroskopijnemi, utrzymywanie porządku w Zakładzie składającym się z 9 ubikacyi i z piwnie, gdzie są zwierzęta do prac naukowych potrzebne; czyszczenie podłóg, okien, przyspasabianie materyału opałowego, palenie w piecach i t. d.)

b) udowodnić, że jest obywatelem królestw i krajów w Radzie Państwa, reprezentowanych, nie mniej wykazać wiek, stan, fizyczne uzdolnienie, tudzież znajomość języka polskiego i niemieckiego, a w szczególności, że nie tylko umie czytać ale, że jest także biegłym w pisaniu.

c) złożyć dowód praktycznej znajomości robót w zakresie mechaniki, ślusarstwa i stolarstwa.

d) złożyć świadectwo moralności.

Podanie należy wnieść najdalej do dnia 20 listodada 1890 r. do c. k. Senatu Akademickiego Uniwersytetu w Krakowie beżpośrednio, a jeżeli kompetent pozostaje w służbie publicznej za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

Tylko w braku ukwalifikowanych podoficerów mogliby ewentualnie być uwzględnionymi inni kandydaci.

Kraków, dnia 8 października 1890.

L. 914 (6518)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Jaworowie rozpisuje niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia:

A. posady osobnego nauczyciela religii rzym. kat. a osobnego nauczyciela religii gr. kat. przy pięcioklasowej szkole męskiej w Jaworowie z płacą roczną pięciuset (500) zł. i obowiązkiem udzielania nauki religii: 1) w pięcioklasowej szkole męskiej dziewięć (9) godzin tygodniowo, 2) w czteroklasowej szkole żeńskiej dziewięć (9) godzin tygodniowo, 3) w dwuklasowej szkole mięszanej na przedmieściu Nakonecznem w Jaworowie dwie (2) godziny tygodniowo i 4) odbywania dwóch exhort tygodniowo.

Do obu powyższych posad przywiązane są dodatki pięcioletnie po 50 zł. i 10% na pomieszkanie.

O posady te mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni.

B. posady nauczyciela, względnie nauczycielki młodszej przy trzyklasowej szkola etatowej w Krakowcu z roczą płacą 200 zł. i 10 prc. na pomieszkanie.

C. posady nauczyciela względnie nauczycielki przy jednoklasowej szkole etatowej z płacą roczną trzysta (300) zł. i wolnem pomieszkaniem: 1) w Berdychowie, 2) Bonowie, 3) Bruchnalu, 4) Chotyńcu, 5) Laszkach, 6) Lubieniach, 7) Mołoszkowicach, 8) Morańcach, 9) Podłubach, 10) Porudnie, 11) Przyłbicach, 12) Swidnicy, 13) Siedliskach, 14) Trościańcu.

D. posady nauczyciela względnie nauczyczycielki przy jednoklasowej szkole filialnej z płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem w 15) Cetuli, 16) Czerczyku, 17) Hruszowicach, 18) Mużyłowicach narodowych, 19) Nowosiółkach, 20) Przedbórzu, 21) Szczepłotach.

W szkole w Krakowcu i Bruchnalu językiem wykładowym jest język polski, we wszystkich zaś innych język ruski.

Nauczyciel szkoły etatowej w Trościańcu ma do własnego użytku 6 morgów ziemi, skutkiem czego odciągają mu rocznie z płacy 2 zł. 65 ct.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad winni wnieść podanie należycie udokumentowane za pośrednictwem swej Władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do 15 listopada br.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Jaworowie, 1 października 1890.

Za przewodniczącego c. k. Starostę.

Bernacki.

Upadłości.

L. 6994 (6586)

Ogłasza się, że w konkursie Franciszka Leńskiego z Białej zamianowanym został stałym zarządcą masy adw. Dr. Ferdynand Peterek, a jego zastępcą Dr. Kazimierz Fabry.

C. k. Sąd obwodowy

Wadowice, dnia 4 października 1890.

Kuratele.

L. 5971 (6512 1—3)

Mikołaj Giemza ze Swierzowy za marnotrawcę uznany i dlań Ludwik Giemza ze Swierzowy kuratorem ustanowiony został

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, dnia 19 czerwca 1890.

L. 3034 (6511 1—3)

Dla Anny Caban, lat 44 z Bajdów uznanej umysłowo chorą. Stanisław Lidwin z Bajdów kuratorem ustanowionym został co do publicznej wiadomości podaje się.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, 12 czerwca 1890.

L. 5398 (6538 1—3)

Wasyl Brycki Gemyn, gospodarz z Wełdzirza, uznany został marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiono Wasyla Rudewicza, gospodarza z Wełdzirza.

C k. Sąd powiatowy.

Dolina, 20 maja 1890.

Wyroki prasowe.

L. 17131 (6491)

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie decyzyą z dnia 23 września 1890 l. 15332 na skutek zażalenia c. k. Prokuratoryi Państwa orzekł:

1) Artykuł na 3 stronicy Nr. 17 czasopisma „Djabeł“ z dnia 5 września 1890 zamieszczony pod napisem „przyszłemu marszałkowi krajowemu“ zawiera w 3 i 4 zwrotce poczynających się od słów „A ten wydział nasz krajowy“ a kończących się słowy „nie brak rozmaitej hecy“ ze względu na treść tychże znamiona występku przeciw publicznemu spokojowi i porządkowi z § 300 Uk.

2) Dalsze rozpowszechnienie inkryminowanych ustępów rzeczonego powyż. artykułu zostaje zakaranem.

C. k. Sąd krajowy karny.

Kraków, dnia 2 października 1890.

Zl. 229 (6428)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Cilli hat mit dem Erkenntnisse vom 19 September 1890, Z. 13459, die Weiterverbreitung der Nr. 74 der Zeitschrift: „Südsteirische Post“ vom 13 September 1890 wegen der Artikel „Cilli und das Sokolfest“, „Losgelassen“, „Dr. Neckermanns Verdienste“ und „Von der Staatsanwaltschaft in Cilli“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 1 September 1890, Z. 7640/999, die Weiterverbreitung der Nummern 30 und 31 der Druckschrift: „L'Eco dell' Alpe Giulia“ nach §§ 63 64. und 65 lit. a 300, 305 St. G. und Art. IV des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. 1863, bzw. nach § 65 lit. a St. G. verboten.

Zl. 230 (6444)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 19 der periodischen Druckschrift: „Unverfälschte deutsche Worte“ vom 1. October 1890 in dem auf Seite 1 (217) enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Willkommen Deutschlands Kaiser!“ seinem ganzen Inhalte nach das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 2 October 1890.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Ried als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft Ried zu Recht erkannt: Der Inhalt des in Nr. 39 der bei J. Friedrich et Comp. in Ried erscheinenden periodischen Druckschrift: „Innviertler Volkszeitung" vom 27 September 1890 abgedruckten, mit der Ueberschrift: „Deutscher Katholikentag in Koblenz, IV" versehenen Artikels begründet in der Stelle beginnend mit den Worten „Schlimmer kann dieses Staatskirchenthum" und endigend mit den Worten „der Machthaber werden" den Thatbestand des Vergehens der Beleidigung eines Mitgliedes des kaiserlichen Hauses nach § 64 St. G. Es wird daher die verfügte Beschlagnahme obiger Druckschrift nach § 489 St. P. O. bestätigt, gemäß § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung derselben ausgesprochen und nach § 37 P. G. die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare derselben ausgesprochen.

Ried, am 28 September 1890.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 14 September 1890, Z. 14253, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der Zeitschrift: „Der Arbeiterwille wegen des Artikels: „Revanche" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 20 September 1890, Z. 7978, die Weiterverbreitung der Nr 212 der Zeitschrift: „Slovenski narod" vom 16 September 1890 wegen der Artikels: „Iz Zagreba 13 septembra" nach den §§ 300 und 302 St. G. und „Na uvaženje nasim trgovcem" nach § 302 St. G. und „„Gospodomuciteljem v politicnem okraji Mariborskem" nach§ 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 August 1890 Z. 21346, die Weiterverbreitung der Zinkographie, einen Herrn und eine Dame darstellend, welche beide je einen Hund an der Leine führen, nach § 516 St. G. und mit dem Erkenntnisse vom 9 September 1890, Z. 22324, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Bie" vom 3 September 1890 wegen des Gedichtes: „Dobry buh" nach den §§ 122 lit. a und 63 St. G. und wegen des Artikels: „V konstitucnim state" nach § 300 St. G. und Art. IV des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 14 September 1890, Z. 6931, die Weiterverbreitung der Nr. 17 der Zeitschrift: „Der Freigeist" vom 11 September 1890 wegen der Artikel „Was unter den gebildeten Classen Alles vorgeth" und „Frankreich" nach § 302 St. G. und des Artikels „Eulau" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 6 September 1890 Z. 3986 die Weiterverbreitung der im Verlage vom C. Perino in Rom erscheinen Druckschriften: „Biblioteca patriotica" Heft Nr. 5, 6, 7, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 18; ferner „Biblioteca Nova" Heft Nr. 37; „Almanacco del Cri-Cri" für 1888 und 1890, und „Almanacco strenna dell' Illustrazione dei punti" für 1887 nach den §§ 63, 64, 65 a, 302, 303, 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit den Erkenntnissen vom 10 September 1890, Z. 5552 die Weiterverbreitung der Nr. 70 der Zeitschrift: „Il Dalmata" vom 3 September 1890 wegen des Artikels „La nostra parola" nach den §§ 65 a. 302 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 10 September 1890 Z. 5587 die Weiterverbreitung der Nr. 54 der Zeitschrift: „Katolicka Dalmacija" vom 4 September 1890 wegen des Artikels: „Na Dejanovu grobu" nach § 58 c St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 145232 (6550 2—3)

Vom dem k. k. Handelsgerichte Wien wird hiemit bekannt gemacht:

Es sei über Ansuchen der Frau Sofie Waschitz, Handelsfrau in Lemberg Żolkievergasse Nr. 39 hinsichtlich des ihr angeblich in Verlust, gerathenen auf Namen Mayer Gross und Sophie Waschitz lautenden Depositenscheines Nr. 367/13 ddo 15 Mai 1883, ausgestellt, von der Filiale der k. k. priv. öst. Creditanstalt für Handel und Gewerbe in Lemberg über die bei dieser Anstalt deponirten Effekten als: ein galiz. Sparcassabuch dto. 19 März 1882 Nr. 21.456 auf den Betrag von 900 fl. ö. W. lautend und ein Theissregulirungsloos mit Coupons vom 1 October 1883 in die Ausfertigung eines Amortisirungsedictes gewilligt worden

Diejenign, welche auf vorerwähnten Depositenschein einnen Anspruch stellen wollen, werden aufgefordert, ihr Recht darauf binnen einem Jahr, sechs Wochen und drei Tagen, vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes an gerechnet, bei diesem Gerichte so gewiss nachzuweisen, widrigens dieser Depositenschein nach Verlauf obiger Frist über neuerliches Ansuchen des Amortisirungswerbers für amortisirt erklärt werden würde.

Wien, am 19 September 1890.

Der k. k. Handelsgerichts-Präsident.

L. 5951 (6131 (3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Janowie oznajmia nieobecnemu Samuelowi Richter, że przeciw niemu przez Blimę z Trieberów Richter imieniem własnem i nieletniego syna Mozesa pozew o zapłacenie alimentów w kwocie 720 złr. a. w. tudzież dalszych po 10 złr. a. w. miesięcznie zpn. wytoczonym został. Gdy miejsce pobytu Samuela Richtera nie jest znane, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum Dra Abrahama Wisenberga c. k. notaryusza w Janowie i pozew powyższy z terminem na 16 października 1890 godzinę 9 przed południem temuż kuratorowi się doręcza, i wzywa zarazem Samuela Richtera aby temu kuratorowi służące na swą obronę środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodlitwe następstwa sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Janów, dnia 5 sierpnia 1890.

L. 3799. (6074 3—3)

C. k. Sąd powiatowy m. del. w Jaśle, wzywa posiadacza kwitu wystawionego przez c. k. Urząd podatkowy jako depozyt polityczny w Tarnowie do Art. 145/875 potwierdzającego odbiór obligacyj indemnizacyjnych siedmiogrodzkich Nr. 58330 na 100 zł. wa. i Nr. 12148 na 50 zł. wa. tudzież gotówka 4 zł. w. a. przez Aschera Goldberga tytułem kaucyi na zabezpieczenie robót zachowawczych na gościńcach rządowych od r. 1875 do 1877 złożonych, aby kwit ten w przeciągu jednego roku licząc od ogłoszenia tego edyktu tutaj okazał, inaczej po upływie tego czasu kwit ten za pozbawiony wszelkiej mocy uważanym, a wydawca onego do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie.

Jasło, 20 sierpnia 1890.

L. 43364 (6487 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Eugeniusza Glanza, że na prośbę Chaji Jity Rapaport wydano przeciw niemu dnia 20 września 1890 do l. 40915 nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. aw. zpn. tudzież do zastępowania go w tej sprawie wekslowej, aż do jego zgłoszenia się, ustanowiono kuratorem p. adw. dr. Henryka Nathausohna a zastępcą jego p. adw. dr. Adolfa Raresa.

We Lwowie, 7 października 1890.

L. 18693 (6466 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wskutek podania Eleonory Jamroziewicz w Tarnowie de praes 27 września 1890 l. 18693 wzywa niewiadomego posiadacza karty wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie nr. 899 na kwotę 100 zł. opiewającej, a na imię Eleonory Jamroziewicz wystawionej, aby takową w przeciągu 6 miesięcy od dnia dzisiejszego licząc tem pewniej przedłożył, iż po upływie tego czasu takowa za nieważną a Towarzystwo zaliczkowe w Tarnowie za uwolnione od wszelkich z niej zobowiązań uznanem zostanie.

Tarnów, dnia 2 października 1890.

L. 4294 (6276 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku załatwiając podanie Pinkasa Reicha z dnia 24 lipca 1890 l. 4294 w celu przekazania kapitału wymierzonego orzeczeniem c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego z d. 9 września 1889 l. 14851 w kwocie 397 zł. 46 ct. wa. za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majętności Jawornik ruski górny Pinkasa Reicha własnej objętej księgą hipoteczną większej posiadłości wykazem hip. l. 331 wzywa po myśli §. 7 ces. pat. z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. wszystkich, których wierzytelności na wymienionej majętności do dnia 24 czerwca 1889 zostałyby zahypotekowane, aby roszczenia swe do dnia 15 listopada 1890 ustnie lub pisemnie w tymże cesar. królews. sądzie obwodowym tem pewniej zgłosili, iż w razie niezgłoszenia uważani będą za zgadzających się na przekazanie ich wierzytelności na kapitał wynagrodzenia w porządku oznaczonym pierwszeństwem hypotecznem, nie będą więcej przy rozprawie słuchani, i utracą prawo wnoszenia jakichkolwiek zarzutów lub środków prawnych przeciw ugodzie przez interesowanych w myśl § 5 ces. pat. z 25 września 1850 l. 374 dz. u. p. możliwie zawartej, o ileby w takowej ich pretensye w miarę pierwszeństwa hypotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazane, albo według § 27 ces. pat. z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. przy gruncie pozostawione zostały.

W zgłoszeniu podać należy imię i nazwisko, miejsce zamieszkania zgłaszającego i jego ewentualnego pełnomocnika, pełnomocnictwem legalizowanem wykazać się mającego, kwotę zgłoszonej wierzytelności hypotecznej w kapitale i odsetkach, o ile takowe mają równe prawo z kapitałem, oznaczenie hypoteczne pozycyi zgłoszonej wierzytelności, a jeżeli zgłaszający mieszka po za okręgiem tutejszego c. k. Sądu obwodowego, wymienić pełnomocnika w Sanoku zamieszkałego, upoważnionego do odbioru uchwał sądowych, gdyż inaczej uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się przez pocztę, z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych doręczone były.

Sanok, dnia 2 sierpnia 1890.

L. 6315 (5997 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Edwarda Karola hr. Oppersdorfa że na prośbę Fischla Brückensteina z 27 sierpnia 1890 l. 6315 dozwolono t. s. uchwałą z dnia 28 sierpnia 1890 l. 6315 prowizorycznego zajęcia ruchomości jego własnych w Wołoskiej wsi w domu Sahlinga się znajdujących celem zabezpieczenia sumy 41 zł. 49 ct. i doręczono takową ustanowionemu dla niego kuratorowi c. k. notaryuszowi z Bolechowa p. Janowi Krupińskiemu z wezwaniem aby udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę lub innego sobie zastępcę obrał inaczej bowiem skutki prawne z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, 28 sierpnia 1890.

L. 22518 (6050 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie wprowadza postępowanie amortyzacyjne co do trzech książeczek wkładkowych kasy oszczędności miasta Krakowa, a mianowicie nr. 71797 brzmiącą na „okaziciela" a opiewającą na pierwotną kwotę wkładkową 3400 zł. wa. dalej nr. 106869 brzmiącą na „X. okazicielowską" opiewającą na pierwotną kwotę wkładkową 1000 zł. w. a., wreszcie nr. 109104 brzmiącą na „N. N." opiewającą na pierwotną kwotę wkładkową 2000 zł. wa. Wzywa się obecnego tych książeczek posiadacza względnie posiadaczy, aby takowe w ciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w sądzie tutejszym złożyli, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu książeczki te na ponowne żądanie interesowanej Magdaleny Kowalskiej zostaną amortyzowane, a prawa z nich wypływające za zgasłe.

Kraków, dnia 29 sierpnia 1890.

L 11585 (6100 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanawia w sprawie Dominika Bołoza Antoniewicza, przeciw Grzegorzowi Bołoz Antoniewiczowi, Józefowi Bołoz Antoniewiczowi synom śp. Dominika z życia i miejsca zamieszkania niewiadomym względnie ich masom spadkowym i niewiadomym z imienia i nazwiska ich spadkobiercom o zaintabulowanie wykreślenia odpowiedzialności i ewikcyi w stanie biernym dóbr Winograd jak wyk. hipot. l. 178 karta C. poz. 1 zaintabulowanych dla tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomych Grzegorza Bołoza Antoniewicza i Józefa Bołoza Antoniewicza względnie dla ich mas spadkowych i niewiadomych z imienia i nazwiska sprdkobierców kuratora ad actum w osobie adw. Dr. Staubera i doręcza temuż adwokatowi pozew de praes. 20 sierpnia 1890 l. 11585. Grzegorza i Józefa Bołoz Antoniewiczów względnie ich spadkobierców wzywa się, by ustanowionemu dla nich kuratorowi podali swe miejsce zamieszkania, tudzież szczegóły tej sprawy dotyczące, gdyż inaczej złe skutki stąd wyniknąć mogące, sami sobie przypiszą.

Kołymyja 23 sierpnia 1890.

L. 7449 (6129 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Chaima Leibę Kolin, a wrazie jego śmierci jego nieznanych spadkobierców, iż z powodu wniesionego przeciw pierwszemu względnie i ostatnim w tntejszym sądzie pod dniem 9 Września 1890 l. 7449 przez Samuela Auerbacha zawiadowcę masy rozbiorowej Hilela Zwerdlinga pozwu o wykreślenie sumy 50 rubli rosyjskich srebrnych ze stanu biernego 2/12 części ciała hipotecznego wyk. hip. gminy kat. Złoczów l. 15 objętych zpn. celem zastępowania pozwanego. względnie jego spadkobierców w przeprowadzić się mającym sporze na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tutejszy adw. Dr. p. Wittlin z dodaniem mu na zastępcę adw. Dr. p. Kaflińskiego ustanowionym został.

Wzywa się przeto pozwanego, a względnie jego spadkobierców, aby się do ustanowionego kuratora zgłosili, i jemu swe środki obrończe podali, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Złoczów, dnia 13 września 1890.

L. 38881 (6404 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza że do tegoż Sądu dnia 6 września 1890 l. 38881 wniósł Roman Gołogórski przeciw Janowi Krzyżanowskiemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 100 zł. wa. zpn.

Gdy miejsce pobytu Jana Krzyżanowskiego nie jest wiadome, został dla niego adwokat dr. Sietnicki we Lwowie kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Skowroński mianowany.

Wzywa się zatem Jana Krzyżanowskiego aby do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż Sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 6 września 1890.

L. 8950 (6023 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Aleksandra Kosińskiego, na rzecz którego w stanie biernym dóbr Peczeniżyn prawa rzeczone są wpisane, a względnie nieznanych z nazwiska i miejsca pobytu jego spadkobierców o zamierzonem odpisaniu ze stanu majątkowego tych dóbr wyk. hip. Nr. 243 objętych, parcel bud. 675, 676, 677, 678, 679, 680, i grunt. 1278, 1279, 1280, jako wolnych od ciężarów i ustanawiając dla nich kuratora w osobie adw. dra Krobickiego w Kołomyi z substytucyą adw. dr. Maramorosza w Kołomyi wzywa się ich ażeby w ciągu 45 dni przeciw zamierzonemu, odpisaniu zarzuty w sądzie tutejszym wnieśli, lub wniesienie takowych przez kuratora udzielając mu odpowiednich wskazówek tem pewniej spowodowali, ileże w wypadku przeciwnym uważani będą jako zezwalający na powyższe odpisanie i z chwilą odpisania zrzekający się praw swoich względem parcel odpisanych.

Kołomyja, 12 lipca 1890.

L. 6104. (6062 2—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Józefa i Annę z Majków małżonków Gorczyńskich, że celem doręczenia im ts. rezolucyi z 11 października 1889 l. 3877 w sprawie tabularnej Jana Działo młodszego ustanowiono dla nich kuratorem ad actum Jana Działo starszego z Wadowic dolnych.

Radomyśl, dnia 9 sierpnia 1890.

L. 17719 (6097 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia nieobecnego Franciszka Łukowskiego, iż w sprawie tabularnej Jędrzeja Kozła o wpis prawa własności parc. grunt 429/2 na Zabłociu położonej celem doręczenia Franciszkowi Łukowskiemu uchwały z dnia 24 kwietnia 1890 l. 7568 dlań kuratorem adw. p. Dr. Stec w Tarnowie ustanowionym został.

Tarnów, dnia 18 września 1890.

L. 4573 (6099 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zawiadamia Tadeusza Drohojewskiego, że w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w Januszkowicach ustanowił dla niego kuratorem ad actum Dr. Władysława Chwaliboga, adwokata w Jaśle.

Jasło dnia 30 sierpnia 1890.

L. 7786 (6104 2—3)

Ziawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Burkota, dla którego równocześnie kuratorem adw. Dr. Sleczkowskiego z Gorlic ustanowiono, że Marcin Wojnar z Lipinek dla pokrycia pretensyi 201 złr. a. w. zpn. uzyskał hipoteczny wpis prawa zastawu na realności kuranda tegoż w Lipinkach położonej, wzywa się przeto Jana Burkota, aby kuratorowi udzielił informacyi lub ustanowił dla siebie pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 15 lipca 1890.

L. 12721 (6522 1—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. pr. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Ludwika Daniek budowniczego w Przemyślu o utworzenie nowego siała tabularnego dla realności w Przemyślu na przedmieścin lwowskiem pod l. k. 256 i 237 w tamtejszym powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej składający się z parcel budowlanych 519 i 520 i gruntowych 751/1, 751/2, i 752/6 a graniczącej na wschód z parcelą gruntową Franciszka Medany l. $75^2/_5$ z parcelami gruntowymi 754 i 755 Jurka Dubaka, na południe z parcelami gruntowemi 758 i 753 tudzież budowlaną 522 Maryi Żelechowskiej, na zachód z uliczką publiczną l. 760, na północ z uliczka długą pod l. 2755 z gruntami l. $75^2/_5$ Franciszka Meduny i parcelą $75^2/_4$ Ignacego i Katarzyny Czyżewiczów tudzież parcelą $75^2/_3$ Michała Andrejczuka i c. k. Sądowi obwodowemu w Przemyślu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. Sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 31 grudnia 1890 za księgę gruntową uważanym będzie, również oznajmia się że od dnia 31 stycznia 1890 począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanaj nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąc sie mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione uchylone być mogą

Równocześnie wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszysrkich. którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy czy zmiana ta przez dopisanie odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma:

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mogą, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały. ażeby w c. k. Sądzie obwodowym w Przemyślu swoje oznajmienie do dnia 31 marca 1891 tem pewniej wnieśli, ile w przeciwnym razie utracą prawa popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hypoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia, ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mająe z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do Sądu wniesionem zostało tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 3 sierpnia 1890.

L. 15098 (6506 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Wys. Skarbu przeciw Wolfowi Beitzen o 7 zł. $13^1/_2$ ct. wa. zpn. zawiadamia z zycia i mrejsca pobytu niewiadomego Wolfa Beitzen, iż w tej sprawie dla niego kurator w osobie Dawida Byka w Brodach ustanowiony został i że temuż kuratorowi doręczono uchwałę z dniJ 2 września 1888 l. 14284 dozwalającą wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla pretensyi 7 zł. $13^1/_2$ ct. wa. zpn. na rzecz Wys. Skarbu w stanie dłużnym realności wyk. hip. 140 księgi gruntowej gminy katastralnej Brody objętej, że zatem temu kuratorowi do obrony praw swoich potrzebną informacyę udzielić lub sądowi innego zastępcę wskazać ma, inaczej następstwa za niedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

Brody, dnia 30 września 1889.

L. 3554 (6564 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzesku zawiadamia Eliasza Hausübla iż przeciw niemu wniósł Bezalel Florenz podanie o egzekucyjną intabulacyę kwoty 493 zł. 22 ct. zpn. na karcie ciężarów 20/200 części realności wyk. hip. 157 ks. gr. gm. Brzesko objętej i o przymusowe oszacowanie takowych, które rezolucyą z dnia 30 listopada 1889 l. 6897 dozwolone zostało. Gdy miejsce pobytu egzekutora Eliasza Hausübla jest niewiadome przeto celem zastępowania go w powyższej sprawie ustanowiono kuratorem tutejszego adwokata dra Parviego z którym powyższa sprawa przeprowadzoną będzie.

Zaleca się zatem Eliaszowi Hausüblowi aby w powyższej sprawie albo się sam bronił, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie obrał i o tem Sądowi doniósł.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 2 sierpnia 1900.

L. 11497 (6558 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mendla Seidmana, że w sprawie wekslowej Altera Ratha przeciw niemu o zapłacenie 75 zł. 50 ct. ustanowiony został dla niego kuratorem adwokat dr. Stern, i wzywa go, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków do obrony udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż złe skutki z tego wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.

Kołomyja, 6 września 1890.

L. 48402 (6583 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. S. I. we Lwowie ustanawia w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Banku kredytowego przeciw Natanowi Katzowi o 315 zł. wa. zpn dla niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika Natana Katza, kuratora w osobie adwokata krajowego dra Czarnika z zastępstwem przez adwokata krajowego dra Z'ona polecając kurandowi, ażeby się u powyż. wspomnianego kuratora zgłosił i temuż potrzebnych w tej sprawie informacyj udzielił, lub innego pełnomocnika Sądowi przedstawił, gdyż inaczej złe skutki stąd wyniknąć mogące sam sobie będzie musiał przypisać.

Lwów, dnia 30 wiześnia 1890.

L. 10144 (6546 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, że operat dochodzeń celem utworzenia ciała hipotecznego dla parc. grunt. 1766 i 1767 w Kniażdworze położonych dotąd jako dobro publiczne zapisanych, został w urzędzie gminnym w Kniażdworze wyłożonym, gdzie takowy interesowanym do dnia 21 października 1890 przeglądać wolno.

Do wnoszenia możliwych reklamacyj wyznaoza się termin na dzień powyższy w kancelaryi urzędu gminnego w Kniażdworze.

Peczeniżyn, 14 września 1890.

L. 10108 (6143 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Wolfa Eilberga iż takowemu w sprawie Izaaka Rothmana jako prawonabywcy Izraela Nagelsteina przeciw Herschowi Eilbergowi a względnie tegoż spadkobiercom: Breindli Rothman, Wolfowi Eilbergowi tudzież nieletnim Lai, Mendlowi i Abbusiowi Glanzom pto 206 zł. 92 ct. kuratora w osobie p. adw. dra Glanza z zastępstwem p. adw. dr. Niemczyńskiego ustanowił i poleca mu aby celem obrony swych interesów z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawił inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 16 sierpnia 1890.

L. 6890 (6185 1—3)

Wzywa się Wincentego i Jana Rzepielów jako z miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców śp. Wawrżyńca Rzepieli bezpotomnie w Wulce tanewskiej zmarłego ażeby się w ciągu roku do spadku ich brata oświadczyli, albowiem po upływie tego terminu spadek z ich kuratorem Pankracym Fedurskiem i z resztą spadkobierców przeprowadzonym będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Ulanów, dnia 19 lutego 1890.

L. 13104 (6176 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Sobonia. że w sprawie egzekucyjnej Arona Fischa przeciw niemu i innym pto 83 zł. ustanowiono dla niego kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Sterkowicza w Nowym Sączu.

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany.

Nowy Sącz, dnia 15 września 1890.

L. 36222 (6554 1—1)

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Leonarda Medlachowskiego vel Mydlachowskiego, że na prośbę adw. Dra Paździery przeciw niemu o oznaczenie kosztów zastępstwa w sporze z Józefem Kruszewskim pto 570 zł. zpn. ustanowiony został kuratorem adw. dr. Ostrożyński, tegoż zaś zastępcą dr. Czarnik i że termin w tej sprawie na dzień 31 grudnia 1890 wyznaczono.

Wzywa się zatem Leonarda Mydlachowskiego, by się z wyż wymienionym kuratorem porozumiał lub innego sobie zastępcę obrał i tegoz sądowi wymienił.

We Lwowie, 27 września 1890.

L 15739 (6529 1—3)

C. k. Notaryusz Karol Prochaska ma z urzędu notaryalnego w Radłowie dnia 15 października 1890 ustąpić i dnia 20 października 1890 urząd notaryalny w Jaśle objąć.

Z Rady c. k. Sądu krajowego wyższego

Kraków, 30 września 1890.

L. 40825 (6555)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że przy firmie „Publiczny urząd zastawniczy Mons pius przy kościele katedralnym ormiańskim we Lwowie“ uwidoczniono że w miejsce zmarłego dyrektora ks. Juliana Axentowicza, mianowany został dyrektorem tegoż zakładu ks. Jan Mardyrosiewicz dekretem Prezydyum rady nadzorczej z daty Lwów 25 czerwca 1890 l. 131.

We Lwowie, dnia 27 września 1890.

L 11085. (6072 1—3)

Na prośbę Feliksa Kasparka wzywa się posiadacza zaginionego wekslu dtto Sambor dnia 28 lipca 1890 na 200 zł. opiewającego, dnia 1 października 1890 płatnego wystawionego przez Feliksa Kasparka, a akceptowanego przez Schojłę Medlingera, by takowy w dniach 45 od trzeciego umieszczenia edyktu w Gazecie (po zapadłości wekslu to jest od dnia 2 październike 1890 licząc) temuż sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu weksel amortyzowanym zostanie.

Sambor, 9 września 1890.

L. 10186. (6124 1—3

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców po śp. Antonim Wolskim, iż takowym w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi dóbr Rzeplin i Wola Rzeplińska, kuratorem ad actum w osobie adw. dra Blumenfelda z zastępstwem adw. dra Glanza ustanowił i wzywa ich, aby celem obrony swych interesów z kuratorem nie porozumieli lub innego pełnomocnika w czas Sądowi przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 16 sierpnia 1890.

L. 5246. (6144 1—3)

C- k. Sąd obwodowy podaje do publicznej wiadomości, iż panu c. k. Notaryuszowi Ludwikowi Dellerowi w Krakowcu ogólne upoważnienie do sporządzenia aktów spadkowych po zmarłych właścicielach majętności tabularnych, w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Krakowcu położonych, po których c. k. Sąd obwodowy w Przemyślu do przeprowadzenia pertraktacyi spadku jest właściwy, udzielił.

Przemyśl, 28 maja 1890.

L. 5654. (6071 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w sporze Józefa Jeża i Kajetana Kwiatkowskiego przeciw Zefirynowi Znamięckiemu pozwanemu o uznanie własności parceli l. kat. 631 do dóbr Chomranice przypisanej ustanowił dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego kuratorem p. adw. dr. Olszewskiego z substytucyą p. adw. dra Gałkiewicza w Nowym Sączu i pozew kuratorowi doręczył, wyznaczając termin do rozprawy sumarycznej na dzień 30 października 1890 o godzinie 9tej rano. Wzywa się zatem Zefiryna Znamięckiego, aby srodków obrony ustanowionemu kuratorowi udzielił lub innego zastępcę ustanowił i o tem Sądowi doniósł, inaczej szkodliwe następstwa, sobie samemu przypisaćby musiał.

C. k. Sąd obwodowy

Nowy Sącz, 6 września 1890.

L. 24288 (6053 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ustanawia dla p. dra Maurycego Straszewskiego celem doręczenia mu nakazu zapłaty z dnia 22 sierpnia 1890 l. 22222 na rzecz Krakowskiej Kasy oszczędności o 280 zł. z przyn. wydanego kuratorem adw. dra Kazimierza Kirchmayera i poleca mu, aby sobie pełnomocnika ustanowił i o tem tut. Sądowi doniósł, lub kuratorowi swojemu potrzebnej informacyi udzielił.

Kraków, dnia 15 września 1890.

Licytacye.

L. 6539 (6344 2—2)

Aviso.

Behufs Sicherstellung der Verfrachtung militär ärarischer Güter und Beistellung von Beiwägen für die Esxcorten der Munitions und Waffen Transporte pro 1891 auf den Strecken: Bahnhof Chabówka Neumarkt- Artillerie Schiessplatz bei Neumarkt Bahnhof Podłęże Niepolomice findet beim Militär Verpflegs Magazin in Krakau am 16 Oktober 1890 eine öffentliche Offert Verhandlung statt.

Ausserdem findet behufs Sicherstellung der Verführung militär ärarischer Güter in den Garnisons Orten des k. u. k. 1. Corps für das Jahr 1891 nachstehende Offert Verhandlungen statt u. z. am 16 Oktober 1890 bei Verpflegs Magazin in Olmütz betreffend die Garnisonsorte: Prerau, Mähr, Schönberg, Mähr, Weisskirchen am 21 Oktober 1890 bei Militär Verpflegs Magazin in Krakau betreffend die Garnisonsorte Chrzanów, Kenty, Wadowice dann beim Militär Verpflegs Magasin in Tarnów betreffend die Garnisonsorte Tarnow und N. Sandec endlich am 24 Oktober 1890 bei Militär Verpflegs Magazin in Olmütz betreffend die Garnisonsorte Troppau, Jägerndorf, Teschen und Bielitz.

Nähere Bedingungen enthalten die amtlichen Blätter „Gazeta Lwowska“ die „Troppauer“ und die „Brünner Zeitung“ vom 7 Oktober 1890 und sind auch bei den Militär Verpflegs Magazinen in Krakau Tnrnow und Olmütz zu erfragen.

Von der Intendanz des k. u. 1 Corps.

Krakau, am 1 Oktober 1890.

L. 1596 (6499 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 16 rat po 6 zł. z pn., odbędzie się w tut. sądzie dnia 3 listopapa i 2 grudnia 1890 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności dłużnika Wasyla Cybucha zwanego Dzełeńkało wedle wykazu hip. l. 59 w całości wedle wh. 223 i 1/3 części własnej w Niemszynie pod lkon. 63 położonej wyk. hip. l. 59 i 223 objętej.

Cena wywołania wynosi 658 zł.

Wadyum 65 zł. 80 ct.

Resztę warunków i protokół oszacowania są złożone w sądzie do przejrzenia.

A dla wierzycieli tych którzyby po dniu 28 stycznia 1890 jako dniu wystawienia wypisu hipotecznego prawa zastawu na rzeczonej realności nabyli lub którymby rezolucye ta sprzedaż zarządzająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się p. Franciszka Burzyńskiego kuratorem w tej sprawie.

Bursztyn, dnia 20 marca 1890.

L. 6676 (6604 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 22 października i 26 listopada 1890, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 12 zł. 74 ct. wa. z pn na rzecz Herscha Markdorfa publiczna licytacya ciała hip. l. wyk. 361 księgi gruntowej Dmytrowic Maksyma Biłasa własnej.

Cena szacunkowa 50 zł.

Wadyum 5 zł.

Bliższe warunki można przejrzeć w tnsądowej registraturze.

Sądowa Wisznia. 6 września 1890.

L. 12162 (6146 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Złoczowie zawiadamia iż na zaspokojenie pretensyi Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 700 zł. zpn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod lk. 81 wyk. hip. 320 i połowy wyk. hip. 319 w Chilczycach położonej masy spadkowej Mortka Rozena własnej w dwóch terminach na dniu 11 listopada 1890 i na dniu 11 grudnia każdym razem o 10 godzinie rano w tut. sądzie z tem że na pierwszym teominie za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś i niżej takowej sprzedaną zost nie.

Cena szacunkowa wynosi 1140 zł. wa.

Wadyum 114 zł.

Dla wierzycieli hipotecznych intabulowanych po wystawieniu wyciągu tabularnego lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze doręczone być nie mogły ustanowiono kuratora w osobie p- dr. Mijakowskiego z zastępstwem p. dr. Kaflińskiego.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Złoczów, dnia 27 sierpnia 1890.

Rozmaite obwieszczenia.

L, 18628 (6057 1—3)

C. k. Sąd miej. del. w Tarnowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu i życia Jakóba Onika by się do spadku po zmarłym w Łękawicy 17 kwietnia 1889 Jędrzeju Oniku w przeciągu jednego roku zgłosił lub ustanowił pełnomocnika, w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z kuratorem Michałem Bieniem przeprowadzonem będzie.

Tarnów, dnia 19 siepnia 1890.

L. 534 (6152 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach zawiadamia, że w Russocicach zmarł 27 grudnia 1889 Kasper Kapusta z pozostawieniem rozporządzenia woli ostatniej; ponieważ Sądowi niewiadomem jest miejsce pobytu Józefy Kapusty, przeto wzywa się tegoż, by w ciągu roku od daty edyktu zgłosił się w w tutejszym Sądzie i wniósł deklaracyę spadkową, w razie bowiem przeciwnym postępowanie spadkowe ukończonem będzie ze zgłaszającymi się sukcesorami i ustanowionym kuratorem.

Liszki, 15 lutego 1890.

L. 694 (6153 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach za wiadamia, że w Russocicach dnia 25 kwietnia 1889 zmarła Rozalia Kapustowa, ponieważ sądowi jest niewiadomem miejsce pobytu Józefa Kapusty, przeto wzywa się tegoż, by w roku od daty edyktu zgłosił się w sądzie tutejszym i wniósł deklaracyę spadkową, w razie bowiem przeciwnym postępowanie spadkowe ukończonem będzie ze zgłaszającymi się sukcesorami i ustanowionym dlań kuratorem.

Liszki, 15 lutego 1890.

Doniesienia prywatne.

ОБЩЕ СОБРАНІЕ

Народной Торговли, общества зарегистрованого съ ограниченою порукою.

6580

Маемо честь запросити симъ Вп. Членôвъ Народнои Торговли, общества зарегистрованого съ ограниченою порукою на Обще Собраніе, котре отбудеся 1 н. с. падолиста 1890 р. у Львовѣ въ Народнôмъ домѣ о 4 годинѣ по полудни.

Порядокъ дневный:

1. Справоздане Совѣта управляючого;
2. Справоздане и внесене Комитету контрольного центрального (33,34 и 46 ст)
3. Змѣна статута а именно §§ 15, 18, 19, 20, 21, 27, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 56, 62, и 63;
4. Выборъ 10 членôвъ Совѣта управляючого на шѣсть лѣтъ;
5. Означене марки презенційнои для членôвъ Совѣта управляючого на рôкъ адм. 1890/91:
6. Выборъ Комитету контрольного центрального на рôкъ админ. 1890/91 (33, 34 и 46 стат.);
7. Внесеня членôвъ.

Вступъ на салю зборôвъ мають тôлько члены общества. Легитимацією для члена есть его книжочка удѣлова. Членамъ выповѣвшимъ свои удѣлы, не прислугуе право голосу (§. 56 стат).

Во Львовѣ, 7 н. с. жовтня 1890.

Евгеній Дудкевичъ: предсѣдатель. Северинъ Држко: членъ Совѣта.

Увага. Билянсъ и проектъ змѣни статута можуть члени товариства достати въ нашихъ филіяхъ, а на бажане высылае Дирекція почтою.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.